

НИЕ ВЯРВАМЕ

ПОРТАТА
Символът на вярата

СЪСТАВЕН ОТ
ТАМО НАЙДУ
Превод: Емил Енчев

Ние вярваме: Символът на вярата на ПОРТАТА е изявлението на вяра, и е предназначено изключително за Семейството от църкви ПОРТАТА и онези, които са свързани с тях във връзките на завет и/или доктринални убеждения. Авторът и Семейството от църкви ПОРТАТА няма да са отговорни, ако съдържанието на тази публикация се счита за оскърбително по някакъв начин.

Съдържание:

Благодарности	4
1. БИБЛИЯТА.....	5
2. БОЖЕСТВОТО.....	5
2.1. ХРИСТОС	5
2.2. БАЩАТА	6
2.3. ИСУС ХРИСТОС, СИНЪТ	6
2.4. СВЯТИЯ ДУХ.....	7
2.5. БАЩАТА И СИНА.....	8
3. ЧОВЕКА	8
3.1. ЧОВЕКА ПРЕДИ ПАДЕНИЕТО	8
3.2. ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА	9
3.3. НОВИЯ ЧОВЕК.....	10
4. СПАСЕНИЕ.....	10
5. БОЖИЕТО ЦАРСТВО	12
6. ЦЪРКВАТА.....	14
6.1. ОПРЕДЕЛЕНИЕ.....	14
6.2. ВЗАИМООТНОШЕНИЕ МЕЖДУ БОГ И ЦЪРКВАТА.....	15
6.3. ОРГАНИЧНАТА СТРУКТУРА НА ЦЪРКВАТА.....	15
6.4. ЦЕЛТА НА ЦЪРКВАТА	17
6.5. ЛИДЕРСКА СТРУКТУРА НА ЦЪРКВАТА.....	18
6.5.1. ИСУС ХРИСТОС, ВЪРХОВНАТА ГЛАВА НА ЦЪРКВАТА.....	18
6.5.2. ЛИДЕРСТВО НА ДОМОВЕ.....	18
6.6. ЕКИПИРАЩИ И ИЗГРАЖДАЩИ СЛУЖЕНИЯ НА ЦЪРКВАТА	21

6.6.1.	ПРОЛОГ:.....	21
6.6.2.	ПЕТКРАТНИ СЛУЖЕНИЯ	21
6.6.3.	ХАРАКТЕР И ФУНКЦИЯ НА ПЕТКРАТНОТО СЛУЖЕНИЕ	23
6.6.4.	СЛУЖЕНИЕТО НА АПОСТОЛИ И ГРАДСКИ СТАРЕИ	28
7.	ПРИМИРЕНИЕ И ДИСЦИПЛИНИРАНЕ.....	29
8.	ТАЙНСТВА	31
8.1.	ВОДНО КРЪЩЕНИЕ	31
8.2.	ГОСПОДНАТА ТРАПЕЗА.....	31
8.3.	БРАК	31
9.	ИКОНОМИКА НА ЦАРСТВОТО	33
9.5.1.	Десятъци.....	33
9.5.2.	Първи плодове.....	34
9.5.3.	Дарения	34
10.	САТАНА И ДЕМОНОЛОГИЯТА.....	35
10.4.1.	Духа на антихрист отрича:.....	35
11.	ПОСЛЕДНИТЕ ВРЕМЕНА.....	35
11.1	ОПАСИ ВРЕМЕНА.....	36
11.2.	ПОЯВАТА НА ИСТИНСКА И ФАЛШИВА ЦЪРКВА	36
11.2.1.	АПОСТОЛСКА ЦЪРКВА (ИСТИНСКА ЦЪРКВА)	36
11.2.2.	ОТСЪПИЛА ЦЪРКВА (ФАЛШИВА ЦЪРКВА).....	37
11.3.	ВТОРОТО ИДВАНЕ И ВЪЗКРЕСЕНИЕТО	37
11.4.	АНТИХРИСТ	38
11.5.	ФАЛШИВ ХРИСТОС.....	38
12.	СМЪРТ.....	38
12.1.	СМЪРТТА И РАЯ.....	38
12.2.	СМЪРТТА И АДА	39

13. СЕМЕЙСТВОТО	39
14. ПОЛ И СЕКСУАЛНОСТ.....	40
15. ХУМАНИТАРНИ ВЪПРОСИ	41
15.1. ГРИЖА ЗА ТВОРЕНИЕТО.....	41
15.2. СОЦИАЛНА ОТГОВОРНОСТ.....	41
15.3. ПРАВИТЕЛСТВО	41
15.4. ПОЛИТИЧЕСКО И МОРАЛНО ПРЕСЛЕДВАНЕ.....	42
16. МОРАЛ И ЕТИКА.....	42
16.1. ХАЗАРТ	42
16.2. ЗЛОУПОТРЕБА С НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА.....	42
16.3. ПОРНОГРАФИЯ	43
16.4. ЕВТАНАЗИЯ	43
16.5. ТРАФИК НА ХОРА	43
16.6. АБОРТ.....	44
16.7. КЛОНИРАНЕ НА ХОРА	44
16.8. КСЕНОФОБИЯ	44
ПРИЛОЖЕНИЕ 1: НИКЕЙСКИЯ И АПОСТОЛСКИЯ СИМВОЛ НА ВЯРАТА	44
ПРИЛОЖЕНИЕ 2: ПОДКРЕПЯЩИ БЕЛЕЖКИ ЗА ПРЕДИСЛОВИЕ НА ПЕТКРАТНОТО СЛУЖЕНИЕ	46
ПРИЛОЖЕНИЕ 3: ХЕРМАФРОДИЗЪМ.....	46
КРАТЪК РЕЧНИК НА ТЕРМИНИТЕ	47

Благодарности

Съставянето на документ от този вид е упражнение от значителна величина. Изисква значителен период от време, изучаване, изследване и тълкуване на писанията, и множество повторения преди да се обяви, че е готов за публикуване.

Ние Вярваме: Символът на вярата на ПОРТАТА отне две години, за да бъде съставен.

Искрената ми благодарност е за вътрешния тим, който работи неуморно, за да види този документ в завършения си вид: Раддолф Барнуел, Реги Джон, Роналд Джоузеф и Кейт Падаючи.

Специални благодарности на Диалозите на апостолската маса в Дърбан, семейството от църкви ПОРТАТА и редакторския тим за тяхното безценно съдействие да преглеждат и да настроят фино този документ.

ТАМО НАЙДУ

1. БИБЛИЯТА

- 1.1. Библията, състояща се от Писанията на Стария и Новия завет (66 книги), в своята оригинална форма, е напълно вдъхновеното, безгрешно и непогрешимо Божие Слово (Псалм 119:142, 160; 2 Тимотей 3:16-17).
- 1.2. Писанията са Свещени, Завършени и са Върховния и Краен Авторитет. Те са Абсолютното Правило по всички въпроси на истината, доктрината, вярата, живота и поведението, отменяйки всички възгледи, които противоречат на тълкуването на Писанията. (Псалм 19:7-9, 119:160; Деяния 15:13-20).
- 1.3. Писанията са самостоятелното откровение на Божията природа, цел и воля за човечеството (Псалм 138:2; Йоан 1:1-4, 5:39; 1 Петрово 2:2; 2 Петрово 1:20-21; 1 Йоан 1:1-3; Откровение 19:13).
- 1.4. Църквата участва в Божествената природа на Христос чрез приемането, покорството и подчинението ѝ на Божието Слово, и е способна да знае волята и целта на Бог за създаването на всичко на небето и на земята (Псалм 111:10; Матей 13:1-23; Йоан 3:5, 14:21-23; Ефесяни 1:13, 5:27; Евреи 4:11-12; Яков 1:18-21; 1 Петрово 1:22-23; 2 Петрово 1:4; 1 Йоан 3:9).

2. БОЖЕСТВОТО

Ние вярваме в тайната на Бог (Колосяни 2:2; Откровение 10:7), представен като ЕДИН Бог (Второзаконие 6:4), изразен на творението в личностите на БАЩАТА, СИНА и СВЯТИЯ ДУХ. В Христос, тайната на Божеството е представена на цялото творение (Колосяни 1:19, 2:9; 2 Коринтяни 5:19; Евреи 1:1-3).

2.1. ХРИСТОС

- 2.1.1. Когато говорим за Христос става дума за предвечното, вечно и несътворено Същество, в което е преобладавала пълнотата на Божеството. Историческия Исус е възплъщението на Христос в тяло. Христос Исус е възкресеният, възнесен Син седящ отдясно на Татко.
- 2.1.2. В Христос откриваме образа на Бог (*imago dei*), представен на творението като Бащата, Сина и Святия Дух. Съобразно с това, ние вярваме, че в името на Бог (Баща, Син, Святия Дух) се съдържат образа и славата на Бог (Колосяни 2:9).

- 2.1.3. Вечносъществуващият, преди да бъде въплътен Христос е тайна, която е била скрита в Бог от вечността (Ефесяни 3:4-9, 5:32; Колосяни 1:26-27, 2:2, 4:3).
- 2.1.4. Тайната на Христос е видимо представена и изразена на творението в личността на Исус (Колосяни 2:9). Следователно, в човешката природа на историческия Исус, пълнотата на Божеството е изявена (Колосяни 1:19).
- 2.1.5. Вярващите са запознати със знанието за Бог (Теология) чрез приемане и разбиране на откровението за Христос (Христология). Ние вярваме, че 'Христологията' информира 'Теологията'. С това имаме предвид, че Христос е единствения достъп до познаването на Бог (Йоан 14:6; Ефесяни 2:18).
- 2.1.6. Тайната на Христос идва към Църквата чрез божествено откровение посредством учението за доктрината на Христос (Ефесяни 1:17; 3:4; 2 Йоан 1:9). Ключа за разкриването на тази тайна е благодатта и служението на апостолите и пророците, както е разкрито чрез Святия Дух (Лука 11:49-52; Ефесяни 3:3-5).
- 2.1.7. Във въплътения Христос ние откриваме един Бог, равен, вечен, самосъществуващ, саморазкриващ се, неизменен и изявен на творението като Баща, Син и Святия Дух (Битие 1:26; Второзаконие 6:4; Исаия 43:10; 3 Царе 8:60; Матей 28:19; Марк 12:29; Йоан 14:26, 15:26; Деяния 2:33; 2 Коринтяни 13:14; Ефесяни 1:3-14, 4:4-6; Колосяни 2:9; Яков 2:19; 1 Петрово 1:2, 3:18; 1 Йоан 5:7; Откровение 1:4-5).

2.2. БАЩАТА

- 2.2.1. Бащата е равен и съвечен в Божеството.
- 2.2.2. В Христос, Бащата е функциониращата глава в Божеството (1 Коринтяни 11:3, 15:24-28).
- 2.2.3. В Христос, Бащата е представен като глава на семейството на небето и на земята (Ефесяни 3:15).
- 2.2.4. В Христос, вярващите трябва да функционират според обсега и модела на Божественото взаимоотношение Баща/Син подражавайки на взаимоотношението на Исус с Неговия Небесен Баща (Йоан 17:23, 14:7-11).
- 2.2.5. В Христос, има един Баща който е над всичко, чрез всичко и в цялото творение (Ефесяни 4:6).

2.3. ИСУС ХРИСТОС, СИНЪТ

- 2.3.1. Исус Христос е равен и съвечен в Божеството.
- 2.3.2. Христос, Вечното Слово, се роди чрез неопетнено зачатие (чрез Святия Дух) от девицата Мария и стана напълно човек, познат на нас като Исус Христос; пострада, беше разпънат, умря като жертвеното агне за човечеството под управлението на Пилат Понтийски, беше погребан и на третия ден отново възкръсна според Писанията; и се възнесе на небето, и седи отдясно на Татко; и ще дойде отново, със слава, за да съди живите и мъртвите; чието царство няма да има край¹ (Йоан 1:1, 14; Деяния 2:32-36; 1 Коринтяни 15:3-8; Евреи 9:11-14; 1 Петрово 2:24).
- 2.3.3. В личността на Исус, тайната на Христос е разкрита и напълно представена на Църквата, като върховния пример за това как трябва да

¹ Никеийския символ на вярата – Обърнете се към Приложение 1.

- функционират всички вярващи като Божиите синове (Матей 16:16; Римляни 8:29; 2 Коринтяни 4:6; Галатяни 3:26-27; Ефесяни 4:21).
- 2.3.4. Исус Христос е напълно Бог и напълно човек (Йоан 1:1, 14).
- 2.3.5. За творението, и на небето и на земята, Исус Христос е представен като единородният, единствен и неизразимо велик Божий Син, който направи модел как всички Божии синове трябва да ръководят живота си в и за цялото творение (Лука 3:22; Йоан 3:16; Ефесяни 1:3; 2 Йоан 1:3).
- 2.3.6. Дарът на Христос, Вечното Слово, е даден безплатно на всеки вярващ като нетленното семе (*сперма*) на Бог (Галатяни 3:16; Ефесяни 4:7; 2 Тимотей 2:8; 1 Петрово 1:23).
- 2.3.7. Изобразяването на Христос във всеки вярващ е надеждата на славата (Ефесяни 3:17-19; Колосяни 1:26-27).
- 2.3.8. Изобразяването на Христос във вярващия води вярващия до познаването на това какво означава да бъде Божий син (Ефесяни 4:13).
- 2.3.9. Приемайки Христос по благодат чрез вяра, вярващия е новороден в реда на новото творение и е съединен в Тялото и семейството на Христос (1 Коринтяни 12; 2 Коринтяни 5:17; Ефесяни 2:8-9).
- 2.3.10. Следователно вярващият, в неговото/нейното положение като Божий син, получава наследство в Христос от неща и на небесата и на земята (Римляни 8:17; Ефесяни 1:10-11).
- 2.3.11. Всеки вярващ трябва да дойде до пълнотата на мярката на ръста на Христос (Ефесяни 4:13).

2.4. СВЯТИЯ ДУХ

- 2.4.1. Светия Дух е равен и съвечен в Божеството.
- 2.4.2. Светия Дух произхожда от Бащата [и Сина]; който заедно с Бащата и Сина, е почитан и прославен; който е говорил чрез пророците на бащите и който в последните дни говори в и чрез Сина (Йоан 15:26; Галатяни 4:6; Римляни 8:9в; Евреи 1:1-2)².
- 2.4.3. Светия Дух е Изпълнителя на Новия завет.
- 2.4.4. Върховния пример на ролята и функцията на служението на Светия Дух се доказва във всяка страна от земния живот на Исус Христос, от Неговото зачеване до възнасянето Му (Матей 1:18-20, 4:1; Лука 1:35, 4:1; Деяния 10:38; Римляни 8:11). Същия Дух, който възкреси Исус от мъртвите сега действа в Божиите синове (Римляни 8:11).
- 2.4.5. Идването на Светия Дух на деня на Петдесетница беляза раждането на Църквата и изпълни божественото обещание направено за Авраам и неговия Потомък. Църквата от тогава е била под изпълнителното лидерство на Светия Дух (Битие 12:1-3; Деяния 1:4-5, 2:33-39, 13:23, 32-39, 26:6-7; Галатяни 3:14-29; Римляни 4:13в).
- 2.4.6. Ние вярваме, че целта на кръщението в Светия Дух е да надари вярващия със сила да свидетелства (Деяния 1:8, 5:32), и че Неговото упълномощаване е по същия начин както в библейските дни. Ние вярваме, че това кръщение обикновено е придружавано от дарбите на Духа, като говорене на езици, пророчество, и т.н. (Деяния 2:4, 9:17-18, 10:44-46, 19:1-6). Ние вярваме, че тези дарби понастоящем са на разположение на всички вярващи (Деяния 2:38-39).

² Преработено от Никейския символ на вярата – Вижте приложение 1.

- 2.4.7. Обещанието на Святия Дух е Божият дар, който запечатва и гарантира осиновяването на вярващите в статута на синовство в семейството на Татко Бог (Римляни 8:15, 23, 29; 2 Коринтяни 1:21-22; Галатяни 4:5-6; Ефесяни 1:5, 13, 4:30; Откровение 7:2-8, 14:1).
- 2.4.8. Святия Дух, в служението Си към грешниците, убеждава човечеството за грях, като по този начин води всеки човек до мястото на решение, и онези, които приемат Исус за Господ и Спасител са примирени с Татко Бог (Йоан 16:8; Римляни 8:15; 2 Коринтяни 5:17в; Галатяни 4:6).
- 2.4.9. Служението на Святия Дух, като изпълнител над Църквата, дава възможност и упълномощава всички части на Тялото на Христос да представят своя Баща в напредването на Божието Царство на земята (Йоан 2:28-29; Матей 3:11; Марк 16:17; Деяния 1:5, 2:1-4, 8:14-17, 10:38, 44-47, 11:15-17, 19:1-6).
- 2.4.10. Святия Дух суверенно управлява и разпределя офиси, дарби и назначения за Тялото на Христос за ефективната функция в света (Деяния 2:39; Римляни 12:6-8; 1 Коринтяни 12:1в; Галатяни 5:22-23; Ефесяни 4:11).
- 2.4.11. Святия Дух, през епохите от време (Гр: *каирои*), претърсва сърцето на Татко и разкрива волята Му на Църквата на земята (Еклесиаст 3:1; 1 Коринтяни 2:9-16), а чрез Църквата на началствата и властите (Ефесяни 3:8-10).

2.5. БАЩАТА И СИНА

- 2.5.1. Ние вярваме, че да се приеме Христос означава да се приеме Бащата и Сина (Йоан 1:18, 14:9-10; 1 Йоан 2:18-22; 2 Йоан 1:9).
- 2.5.2. Ако някой е в Христос той/тя пребъдва в Бащата и в Сина (1 Йоан 4:9, 15, 5:1, 19-20). Да се пребъдва в Христос означава да се пребъдва в едно интимно взаимоотношение с Бащата като Божий син. Който пребъдва в Христос, пребъдва в доктрината/учението на Христос и има и Бащата и Сина (2 Йоан 1:9-11).
- 2.5.3. Ако някой човек е в Христос, той/тя е ново създание, принадлежащо на ново семейство, и е част от Тялото на Христос (Римляни 8:9-11; 2 Коринтяни 5:17).
- 2.5.4. Целта на всеки вярващ, който е в Христос е да стане точното представяне на Татко за цялото творение (Ефесяни 4:13-15; Евреи 1:1-3).

3. ЧОВЕКА³

Идентичността, природата и функцията на човека могат да бъдат разбрани изчерпателно единствено като имаме цялостна представа за целите Писания свързани с човека в Стария и в Новия завет (2 Тимотей 3:16-17).

3.1. ЧОВЕКА ПРЕДИ ПАДЕНИЕТО

- 3.1.1. Бог предузна човека и го определи и избра да функционира като Негов син в и за цялото творение (Римляни 8:29).

³ Употребата на термина 'човек' в този документ не конкретизира пола, освен, ако не е посочено.

- 3.1.2. Човек дължи съществуването си на Бог, Създателя и Опората на всичко (Битие 1:26-28, 2:7; Йов 33:4; Псалм 104:30, 139:14-16; Исая 45:12; 1 Коринтяни 11:9; Откровение 4:11).
- 3.1.3. Преди всичко да беше създадено, създаването на човека беше на първо място в Божия ум (Йов 7:17; Псалм 8:4-6, 144:3; Евреи 2:6-7).
- 3.1.4. Първоначалното божествено намерение за създаването на човека беше, понеже Бог искаше да направи Своя образ и подобие видими (Римляни 8; Ефесяни 3:10).
- 3.1.5. Човека беше сяден като свободно морално същество (Битие 2:16-17; Второзаконие 30:19; Исус Навин 24:15; 3 Царе 18:21; Филипяни 1:22).
- 3.1.6. Образа и подобие на Бог се изразяват най-пълно в създаването на човека, и мъжа и жената (Битие 1:26-27, 5:2; Исая 43:1-7; 1 Коринтяни 11:7; 2 Коринтяни 4:4; Колосяни 1:15).
- 3.1.7. Образа и подобие на Бог са славата на Бог (2 Коринтяни 3:18; Евреи 1:3).
- 3.1.8. Всеки ешелон в творението, и на небето и на земята, е подчинен да служи на човека в изпълнението на Божията цел (Битие 2:1; Евреи 1:1-14, 2:1-18).
- 3.1.9. Човека не е създаден да притежава земята, а вярно да я управлява заради своя Баща, и да се наслаждава на ползите от труда си (Изход 19:5-6; Псалм 24:1; Екlesiаст 5:19; 1 Коринтяни 10:26).
- 3.1.10. Човека е замислен да функционира в едно динамично и интимно взаимоотношение със Създателя както един син се свързва с баща си. Бог щеше да се среща с човека в Господната градина в Едем, и там Татко щеше да разкрие аспекти от творението, които щяха да надарят сина Му, за да открие тайните заключени в създаването на всичко (Битие 3:8).
- 3.1.11. Чрез управлението и господството на Адам, образа на Бог щеше да се предава изразимо на останалата част от творението (Битие 1:26-28).
- 3.1.12. Адам, първият от всички хора, като триединно същество състоящо се от дух, душа и тяло беше директния резултат от творческия акт на Бог (Битие 1:26-31, 2:7; 1 Солунци 5:23). Като такъв човека е уникално надарен да се свързва и с небесните и със земните области. С духа си, човека беше замислен да има достъп до небесата чрез свързване с Духа на своя Баща. С душата си като седалище на интелекта, емоциите и волята, човека беше замислен да се свързва с физическата среда чрез свързване с тялото. По този начин човека е отделен и е по-висш от цялото творение.
- 3.1.13. Реда на човешката функционалност беше, че духът му трябваше да се свързва с Духа на Баща му и по този начин да информира душата как плътта му трябва да се свързва с физическата среда, в която той съществуваше (1 Коринтяни 15:45).

3.2. ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА

- 3.2.1. Чрез непокорството на Адам, човешката раса съгреши и отпадна от Божията слава (Римляни 3:23; 5:15-19).
- 3.2.2. Наказанието за непокорството беше духовна и физическа смърт (Исая 59:2; Еремия 5:25; Езекиил 21:24; Римляни 6:23).
- 3.2.3. Като последствие от падението, цялото творение беше подчинено на безполезност и на робството на разлагането (Римляни 8:20-21). Без приемането на Исус Христос за Господ и Спасител, падналият човек не може напълно да носи Божия образ. Човека загуби своята привилегирована позиция, която се изразяваше чрез пребиваването му в градината на Господа. Той беше подчинен на това да се труди с пот на челото си (Битие 3:17-19).

- 3.2.4. Човека, в момента, в който взе решението да не се покори, избра да функционира от областта на душата си, независимо от духа си, и така той беше понижен до душевно същество (1 Коринтяни 15:45-47).
- 3.2.5. Обещанието към падналия човек беше, че Потомството на жената ще строши главата на змията, сочейки към дена на спасението и освобождението на човека чрез раждането на Исус Христос от девичата Мария (Битие 3:15; Исаия 7:14, 9:6; Матей 1:23; Лука 1:41-45).

3.3. НОВИЯ ЧОВЕК

- 3.3.1. Човека е възстановен в първоначалното намерение на Бог чрез Последния Адам, Втория Човек, нашия Господ и Спасител Исус Христос (1 Коринтяни 15:45-47). Историческия Исус е върховния пример за всички хора, който трябва да се приеме и да се следва.
- 3.3.2. В и чрез личността на Исус Христос, спасението е донесено до цялото човечество (Йоан 3:16) чрез преустройството на всичко, което претърпя последствията от падението (Деяния 3:19-21).
- 3.3.3. Чрез действието на покорство, Исус Христос примири човешката раса с Бог, Бащата (Римляни 5:15-19). Онези, които са приели Исус Христос са преустроени и съединени наново в Божието семейство, и функционират като Божието избрано поколение, царско свещенство, свят народ и Негови собствени специални хора, с главната цел да бъдат духовна жертва, оформяйки превъзходствата на Бог за цялото творение (Изход 19:5-6; Второзаконие 14:2; Римляни 12:1-2; 1 Петрово 2:5,9; Откровение 1:6).
- 3.3.4. Божественото очакване е, че щом като веднъж човека е възстановен, той става точно представяне на образа и подобие на своя Баща (Евреи 1:1-3).

4. СПАСЕНИЕ

- 4.1. Основната дефиниция на греха трябва да бъде разположена на фона на това, което първоначално е било в Божия ум за човека и за всичко създадено.
- 4.2. Грех (Гр. – ‘хамартия’⁴) по определение означава да ‘пропусна целта’ или ‘безцелно да се отклоня от първоначалното намерение’ и ‘да загубя дела на някого’ (Римляни 3:23). Бог създаде човека да функционира като Негов син, като точно представяне на Него в творението. Да не се покори на първоначалното заветно взаимоотношение следователно се счита за първия грях. Първоначалния грях е това, че човека не се подчини на Баща си и по този начин стана сирак. Преминавайки границите на своя Баща, които определяха синовството, човека се окова в тъмнина, произвеждайки характеристики и поведения отразяващи плътски модели, например, убийство и прелюбодеяние (Галатяни 5:16, 19-21; 1 Коринтяни 6:9-11).
- 4.3. Исус Христос, Единородния Божий Син, беше принесен като Божието Агне и като умилостивение за греховете на падналия човек (Йоан 1:29-36; Римляни 3:25-26; 1 Йоан 2:1-2, 4:10).

---

⁴ Стронг #G266.

- 4.4. На кръста на Голгота Той напълно плати, с кръвта Си, изкупителната цена за греховете на човечеството (Лука 24:47; Деяния 2:38, 10:43; Римляни 3:25; Евреи 9:22, 10:18).
- 4.5. Чрез изкупителната работа извършена на кръста, човечеството беше веднъж завинаги примирено с Бог (2 Коринтяни 5:18-19) и му беше дадено правото на достъп до Божието семейство (Колосяни 1:20-21).
- 4.6. Като Агнето и Първосвещеника, Исус представи принасянето на живота Си заради заличаването на греха на всички хора, а като посредника, ги примири в Божието семейство (Колосяни 2:13-14; Евреи 9:26-28).
- 4.7. Чрез завършената работа на кръста на Голгота, Новият завет между Бог и човека беше подпечатан с кръвта на Исус Христос (Матей 26:28; Марк 14:22-26; Лука 22:15-20; Римляни 3:24-27; 1 Коринтяни 11:23в).
- 4.8. Чрез установяването на Новия завет, всички, които приемат Исус Христос се наслаждават на законната позиция (оправдание) да бъдат Божии синове и да живеят съобразно с царския закон на синовство (освещение) (Римляни 3:24, 5:1,9; 1 Коринтяни 1:2, 6:11; Галатяни 2:16, 5:16-18; 2 Солунци 2:13; Евреи 2:11, 10:10).
- 4.9. Чрез изкупителната жертва на кръста, онези, които приемат Исус Христос за Господ и Спасител са доведени до статута на първороден син, и по този начин стават наследник на Татко и сънаследник със Сина (Йоан 1:12; Римляни 8:17, 28, 29).
- 4.10. Спасението ни позволява да участваме в Неговата смърт и възкресение. Онези, които приемат Исус Христос се идентифицират с Неговата смърт, възкресение и възнесение, като по този начин се наслаждават на свобода от силата на греха и на смъртта (Римляни 6:1-11; 2 Коринтяни 4:10-11; Филипяни 4:8-10).
- 4.11. В и чрез работата на спасението чрез Исус Христос, всички вярващи се наслаждават на привилегиата от статута на първороден в Божието семейство и по този начин, в първосвещеническото служение на Исус Христос според чина на Мелхиседек, като по този начин функционират като царе и свещеници на Бог (Откровение 1:5-6).
- 4.12. Чрез завършената работа на Христос, човечеството е поканено да приеме спасение чрез Божията благодат посредством вяра в Исус Христос, *„защото по благодат сте спасени чрез вяра; и това не е от вас, то е дарът от Бог; не в резултат на дела, така че никой да не се похвали“* (Ефесяни 2:5-9). Спасението е Божият безплатен дар за човека и не може да бъде спечелено или заслужено чрез делата на човека.
- 4.13. Няма друг начин за спасение на човешката раса освен чрез вяра в Исус Христос (Исаия 45:22-23; Деяния 4:12; Римляни 14:11; Филипяни 2:10).
- 4.14. Въпреки че Божията воля е никой да не погине, а всички да бъдат примирени с Него, задължение е на всеки човек свободно да избере да приеме Христос. Всеки, който приеме Исус Христос следователно се наслаждава на избора да бъде част от предопределения план на Бог, който е да бъде оформен в образа на Неговия Син (Римляни 8:29; 2 Петрово 3:9).
- 4.15. Само онези, които по свое желание, свободно са приели спасение чрез Кръста на Голгота могат да се наслаждават на ползата от изкупителната Кръв на Христос, като по този начин получават духовно покривало и имунитет от делата на дявола (Битие 3:21; Левит 1:4; Числа 28, 29; Римляни 5:11-19; Евреи 9:14; 1 Петрово 1:2, 18-19; 1 Йоан 1:7). Чрез работата на изкуплението, вярващият е покрит с Живота на Бог.
- 4.16. Спасението включва прогресивното обновление на духа, душата и тялото на хората от покварата на греха и на злото. Вечната цел на процеса на спасението е реализирана, когато всички онези, които са в Христос са възстановени в

- позицията на нетленност и е победен последният враг, ‘смъртта’⁵ (Римляни 7:24-25, 8:23; 1 Коринтяни 15:26; Евреи 12:22-24).
- 4.17. Спасението е включено в изкуплението на творението, където всичко, което е претърпяло последиците от падението ще бъде възстановено до първоначалния си замисъл, съдържащо се в изявлението: „Ето, Аз правя всичко ново“ (Откровение 11:15, 21:5).
- 4.18. Спасението включва футуристичната позиция, че царствата на този свят ще станат Царството на нашия Бог и на Неговия Христос (вижте Точка 5 - ‘Божието Царство’) (Матей 6:10; Откровение 11:15).
- 4.19. Човека е заченат в грях (Псалм 51:5, 58:3). Докато вярата в Исус Христос е единственото средство за спасение, има специална диспенсация на Благодат за онези, които са без умствената способност да различават добро от зло, както е случая с бебетата. Тази епоха, където човека е способен да разпознава правилното от грешното обичайно е позната като епохата на отговорността (Второзаконие 1:39; Исаия 7:14-16). Пример в това отношение е коментара на Давид при смъртта на невръстния му син: „Аз ще отида при него, но той няма да се върне при мен“ (2 Царе 12:23) посочвайки, че детето имаше служебен достъп до рая.

5. БОЖИЕТО ЦАРСТВО

- 5.1. Божието Царство е Божието царско управление, власт и господство над небето и земята и над всичко сътворено (Битие 1, 2:1-4).
- 5.2. Когато говорим за Небесното Царство, ние говорим специфично за Божието управление в небето, което се стремим да донесем на земята (Матей 6:10; Лука 11:2).
- 5.3. Когато се говори за Царството на нашия Господ и Неговия Христос, ние тълкуваме това като тези владения създадени за и доведени под управлението на Христос и на всички, които са в Него, функциониращи като точното регентство на Божеството в творението (Ефесяни 5:5; Колосяни 1:13; 2 Петрово 1:11; Откровение 11:15, 12:10).
- 5.4. Употребата на термина ‘Царството на Татко’ показва уникалното и интимно семейно взаимоотношение, в което Бог се свързва с онези, които, в Христос, са станали Негови синове и по този начин са наследници на Царството Му (Матей 13:43).
- 5.5. Понеже Бог е Дух, Неговото управление е духовно и където Неговото вечно, непоклатимо и неразрушимо Царство идва, присъствието му става видимо и ясно забележимо (Псалм 45:6; Исаия 9:7; Данаил 2:44; Лука 1:33; Евреи 1:8) и неговия ефект е праведност, мир и радост в Святия Дух (Йоан 18:36; Римляни 14:17).
- 5.5.1. Божието Царство не е от този свят и следователно не е нито социално, нито политическо, нито икономическо, нито е сходно с някое земно царство (Йоан 18:36).
- 5.5.2. Тъй като Божието царство е духовно и нито е социално, нито политическо нито икономическо, то трябва да се управлява първо духовно от сърцата на онези, които са в Христос (Лука 17:20-21).

---

⁵ Обърнете се към Точка 10 Последните времена и Точка 12 – Смъртта.

- 5.5.3. С духовно имаме предвид, че принципите на праведност, които управляват Небесното Царство трябва да бъдат посяти (като семе – Матей 13:19, 31) във всяка област на човешкото съществуване и систематично да проникват, да въздействат и да предпазват небесната култура и природа на Бог в творението (Както светлината - прониква - Матей 5:14-16, Йоан 8:12; Както кваса - въздейства - Лука 13:20-21; Както солта - предпазва - Матей 5:13; Колосяни 4:6).
- 5.6. Достъп или влизане в Божието Царство се случва чрез покаяние и новородение отгоре чрез Святия Дух и очистване чрез измиването с вода, която е Божието Слово (Марк 1:15; Йоан 3:3-5; Ефесяни 5:26; Яков 1:18; 1 Петрово 1:23). Божиите синове са пренесени от владението на тъмнината в Царството на Неговия възлюбен Син (Колосяни 1:13).
- 5.7. Всички, които идват в Божието Царство трябва да търсят първо Божието Царство и Неговата правда за ефективно живеене в този настоящ свят (Матей 6:33; 1 Солунци 2:12).
- 5.8. Божието Царство не може да бъде наследено от несправедните, т.е. от онези, които вършат делата на плътта, неморалните или алчните. Когато Писанията казват, че плът и кръв не могат да наследят Небесното Царство, ние тълкуваме това да означава, че хуманистичните и хуманитарните усилия сами по себе си не могат да дадат право на достъп на никой човек в Царството (Йоан 3:3-5; 1 Коринтяни 6:9-10, 15:50; Галатяни 5:21; Ефесяни 5:5).
- 5.9. Да се живее в Божието Царство означава да се живее под Божието управление. Божието Царство се управлява в праведност (Исая 16:5, 32:1; Евреи 1:8). Например, Матей 5, 6 и 7 описват вътрешните ценности и етики изисквани от онези, които живеят в Царството.
- 5.10. На Църквата ѝ е дадена властта от Исус да представлява Небесното Царство и да установи неговите цели на земята (Матей 16:19). Църквата, чрез функциониране като Божия син и регента на небето, е задължена да проповядва Добрите новини/Евангелието на Божието Царство по целия свят (Матей 24:14), канейки всички хора да се насладят на ползите от Царството (Сватбеното празненство – Матей 22:2; Бисера с голяма цена – Матей 13:45; Отменените дългове – Матей 18:23).
- 5.11. Царствата на този свят понастоящем са под управлението на дявола. Главната цел на Божието Царство е да установи Божието суверенно владение чрез детрониране на царствата на този свят (Матей 4:8-10; Лука 11:20).
- 5.12. Царството е, било е и ще дойде. (Евреи 12:28; Откровение 11:15). Божието Царство дойде в момента на Божествено разпознаване на Исус като Божия Син при реката Йордан; след това Исус обяви, че Божието Царство е дошло. Писанията посочват, че въпреки че Царството е дошло, то продължава прогресивно да нараства и ще достигне пълнотата си в края на ейоните от време (Исая 9:6, 11:1-10, 32:1; Данаил 2:44, 7:18, 27; Михей 4:7; Матей 4:17; Лука 1:32-33). Разгледайте притчата за синаповото семе (Матей 13:31-32; Лука 13:18-21; Марк 4:30-32). Затова, ние прегръщаме молитвата на Исус, която ни учи да се молим всеки ден Царството Му да дойде (Лука 11:2).
- 5.13. Божието Царство се налага и измества царствата на този свят (Данаил 2:34-35). Божията воля в небето трябва да стане начина на живот на човечеството (Матей 6:10).
- 5.14. Божиите синове ще управляват и ще царуват с Христос като царе и свещеници (Матей 25:21-23; Откровение 5:9,10, 20:4-6). Царството е част от наследството на Божиите синове. Благоволенieto на Татко е да даде Царството (Лука 12:32; Ефесяни 1:5-9; Филипяни 2:13).

- 5.15. При завършека на вековете Царството на нашия Бог ще управлява абсолютно над всичко в творението (Исаия 2:1-4; Данаил 2:35; Михей 4:1-4; 1 Коринтяни 15:24; Исаия 9:6-7; Откровение 11:15).

6. ЦЪРКВАТА

6.1. ОПРЕДЕЛЕНИЕ

- 6.1.1. Църквата е тайна, която за векове е държана скрита в Бог, но сега е разкрита в Христос и прогресивно се разкрива чрез Неговите апостоли и пророци (Ефесяни 1:9-22, 3:3-5, 5:32; Колосяни 2:2-3, 8-9, 4:3).
- 6.1.1.1. Църквата, като тайна, която е разкрита, има чрез божествения замисъл много метафорични описания разкриващи нейната многообразна природа и функция. Някои от тези описания са: Тялото на Христос, Градът на Живия Бог, Святата нация, Храмът, Зданието, Армията, Нивата, Жена, 'Нов' човек и Планината Сион (Исаия 2:1-4; Йоил 2:11; Михей 4:1-4; Римляни 12:4-5; 1 Коринтяни 3:9, 12:12, 20; Ефесяни 2:15, 19-22, 4:24; Колосяни 3:10; 1 Петрово 2:5; Откровение 12:1-13, 21:2).
- 6.1.2. Църквата е била божествено предопределена, избрана и осиновена в основата си да действа като Божието семейство, състояща се от всички онези, които са 'призовани' от царството на тъмнината и събрани в Христос като корпоративния, първороден син в творението (Матей 16:18; 1 Тимотей 3:15; Римляни 8:29; Ефесяни 1:5в; Галатяни 4:5). В този смисъл, църквата в Христос се наслаждава на статута и привилегиите на първороден син, който седи в изпълнителната небесна позиция от дясната страна на Татко (Римляни 8:28-29; Ефесяни 1:3, 20, 2:6, 3:10; Колосяни 1:18; Евреи 12:23).
- 6.1.2.1. Ние твърдим, че Църквата е ред от новото създание (2 Коринтяни 5:17), отделена, за да функционира като новата човешка раса съобразена с образа и подобие на въплътения Христос (Римляни 8:28-29; Колосяни 3:10). Тази позиция ни е предадена метафорично в понятия като: първия Адам/последния Адам; първия човек/втория човек; естествения човек/духовния човек (1 Коринтяни 15:45-49; Ефесяни 2:19-22, 4:23-24; 1 Петрово 2:9).
- 6.1.2.2. Църквата е загатната и исторически изобразена чрез нацията Израел. Старозаветните Писания нагледно описват Бог като Баща изискващ освобождението на Сина Му от Египет – „*Израел е Мой Син, Моя първороден ... Пусни Сина Ми, за да Ми послужи ...*“ (Изход 4:22-23; Евреи 12:23). В Новия завет, Църквата, новия Израел, се състои от Божиите синове, т.е. онези, които са приели, повярвали и изповядали Исус като Спасител, Господ и Христос (Йоан 1:12; Деяния 2:47; Римляни 10:9-13). Точно както Израел намери имунитет в Пасхалното Агне, Новозаветната Църква намира спасение и изкупление в Кръвта на Христос, върховното Агне (Йоан 1:29-36; 1 Коринтяни 5:7, 10:16; Ефесяни 2:13; Евреи 9:14; 1 Петрово 1:2, 18-19; 1 Йоан 1:7; Откровение 1:5).

- 6.1.3 Църквата като събрание на призованите, е Божията свята нация, която ние споменаваме като Божия Израел, Небесния Ерусалим, Невястата на Христос и Сион (Галатяни 6:16; Ефесяни 2:12; Евреи 8:10, 12:23; Откровение 22:2).
- 6.1.4. Църквата като Божията свята нация е повсеместно поставена и разпръсната в народите по света. В този смисъл, църквата функционира дуалистично в своето географско място
- 6.1.4.1. Тя е нация в нацията(те), град в града(вете), народ в и сред народите.
- 6.1.4.2. Ако Църквата е Святата нация и Града на Живия Бог, тогава ние вярваме, че Църквата има собствена структура на управление, политика, икономика, култура и обичаи. Ние сме убедени, че когато Църквата се събира според божествения ред в дадена географска област, тогава благополучието на нейните граждани не се определя на първо място от гражданските структури и нормите на светските общества, а от Самия Бог. Следователно, може да се каже, че Църквата не е *съобразена* с този настоящ свят (Римляни 12:1-2), въпреки че писанията призовават всички вярващи да почитат, да се подчиняват и да се молят за онези, които са гражданското лидерство (Римляни 13:1в; 1 Петрово 2:13в)

6.2. ВЗАИМООТНОШЕНИЕ МЕЖДУ БОГ И ЦЪРКВАТА

- 6.2.1. Църквата като Божието семейство е оформена според уникалното взаимоотношение на **Божествения Баща и Божествения Син**. Това взаимоотношение исторически е показано в Новия завет чрез взаимоотношението между Бог и възплътеното Слово (Йоан 1:1б; 1 Йоан 1:1). Ние се отнасяме към това взаимоотношение като двойката Баща/Син. В този върховен модел, на Църквата ѝ е представен прототип за това как всички Божии синове трябва да се свързват интимно с Бог като техен Баща (1 Коринтяни 8:6; 2 Коринтяни 6:16-18; Римляни 15:6; Ефесяни 3:14, 4:6; Евреи 2:11).
- 6.2.2. Църквата трябва да поддържа дълбока любов към Божието Слово, за да се наслаждава на тази цялостност с Татко както Божиите синове. За да обича Бог, човек трябва да обича и да пази заповедите Му (Йоан 14:15-23, 15:10; 1 Йоан 2:3-6).

6.3. ОРГАНИЧНАТА СТРУКТУРА НА ЦЪРКВАТА

- 6.3.1. Църквата е божествено замислена да функционира като Святата нация в и сред нациите на света и като Божия град в градовете на този свят (Исход 19:6; Второзаконие 7:6; Ефесяни 2:19-20; Филипяни 3:20; Евреи 12:22-24; 1 Петрово 2:5; Откровение 21, 22)
- 6.3.1.1. Стария завет загатва една сложна подредба на устройството на нацията Израел. Израел е разделен на дванадесет племена, всяко е водено от патриарх. Всяко племе се състои от множество кланове, които могат да бъдат проследени до индивидуални семейни единици (Числа 1:16-18; Исус Навин 7:14б). Едно внимателно

изучаване на дванадесетте племена разкрива особени черти, които определят тяхната позиция, функция и цел в пророческата съдба на нацията Израел (Битие 49; Второзаконие 33). Всяко племе беше божествено профилирано, класифицирано и конфигурирано, за да функционира в съответствие с Божията икономика за ефикасната функционалност на нацията Израел. Затова, всяко едно от дванадесетте племена имаше символ и знаме, към които те трябваше стриктно да се прилепят. Затова, на семействата категоризирани от клановете във всяко племе им бяха дадени отговорности, които допринасяха за изпълнението на корпоративния мандат на тяхното племе (Прочетете подредбата на племената в Числа 1^{ва} и 2^{ра} глави). По този начин, всяко семейство в нацията Израел беше директно и индиректно свързано с корпоративния мандат на нацията.

6.3.1.2.

Църквата, като Свята нация, следователно може да бъде сравнена и свързана с композиционната подредба на нацията Израел в Стария завет (Числа 1^{ва} и 2^{ра} глава). Съответно, църковната структура на Църквата се състои от племена, подразделени на кланове, които се състоят от семейни единици (Изход 19:6; Числа 1:16-18; Второзаконие 7:6; 1 Петрово 2:9-10). По този начин може да се каже, че дванадесетте племена са разпръснати сред народите (Деяния 26:6-7; Яков 1:1; 1 Петрово 1:1-2). Никое племе не може да твърди, че е Светата Нация без да търси или да преследва близки взаимоотношения с всички други племена. Освен това, всяко събрание/домочадие трябва да се свърже съответно с 'племе'. По този начин, всички домочадия в Тялото на Христос могат да намерят своя индивидуален мандат в корпоративната съдба на Светата нация. Такова управление е работата на Святия Дух и не се определя от човешки избор (Вижте образността в Езекиил 37 и 1 Коринтяни 12:18).

6.3.1.3.

Ние се отнасяме към всяко местно и отделно събрание като Духовно домочадие (или 'семейство', 'домочадие на вяра', 'дом[ове]', 'дома на', 'църквата в дома на') (Ефесяни 2:20; 1 Тимотей 3:15; Галатяни 6:10; Евреи 3:1-6). Всяко духовно домочадие се състои от индивиди и от биологични семейства (Псалм 68:5-6; Марк 14:14; Деяния 2:46, 16:40; Римляни 16:3-5; 1 Коринтяни 1:11, 16:15, 19; Колосяни 4:15; 2 Тимотей 1:16; Филимон 1:2; Евреи 11:7). Тези духовни домочадия не се определят от раса, език, култура, етнос или пол (Галатяни 3:28; Ефесяни 2:15; Откровение 5:9). Църквата няма стени на разделение в Христос. Затова, ние вярваме, че църквата е нито мулти-расова, без-расова, нито мултикултурна, а е един нов човек в Христос (небесния човек), състоящ се от всяка раса, нация, племе и език (Галатяни 3:28-29; Ефесяни 2:15; 2 Коринтяни 5:16; Откровение 5:9).

6.3.1.4.

Тъй като Църквата не може да бъде определена от исторически, съвременни, хуманистични или социологични възгледи, ние по тази причина проповядваме, че благодатта на Христос определя позицията и функцията на всяка част събрана в Тялото на Христос (Йоан 1:14; Галатяни 4; Ефесяни 2:8-9; 1 Коринтяни 11:29, 15:10).

6.3.1.5.

Всяко домочадие е насърчавано да пази Единството на Духа в Църквата на Исус Христос като преследва мир с другите домочадия в тяхната област и отвъд това. За да функционира Църквата като Едно наложително е старейте над домочадието,

клановете и племената, в Църквата на Исус Христос, да се свързват един с друг в безпроблемни, заветни, символични и синергични взаимоотношения (Ефесяни 4:1-6, 13; 1 Коринтяни 3:1в). Когато старейте на домочадиата се срещата със старей от други домочадия в техните географски области (села, градове, щати, области, нация) ние говорим за това събирането на Църквата 'при', 'на' или 'в' тази определена област (например, Църквата в Ефес; църквите в Галатия; Църквата в Азия; вижте стиховете: Деяния 8:1, 13:1, 16:1; 1 Коринтяни 1:2; 2 Коринтяни 1:1; 1 Петрово 5:13).

6.3.1.6.

Ние сме съгласни с изявленията на бащите на ранната църква, които са заявили, че Църквата е Една, Свята, Католическа⁶ (универсална)⁷ и Апостолска⁸. Думата 'Католическа' е била термин използван, за да се опише църквата колективно и трябва да се различава от Римокатолическата църква.

6.4. ЦЕЛТА НА ЦЪРКВАТА

- 6.4.1. Главната цел на църквата е да функционира като корпоративен Божий Син ставайки точно представяне (Евреи 1:16) на невидимото Божество в творението (Йоан 17; Ефесяни 3:10-11; Колосяни 1:16). Църквата беше създадена като Божията майсторска изработка за слава на Бог (Псалм 102:18; Ефесяни 1:5-14). С това имаме предвид, че Църквата беше създадена не просто, за да хвали и да се покланя на Бог, а за Негова хвала и поклонение (1 Петрово 2:9-10).
- 6.4.2. Църквата като материалност, чрез дарбите и офисите на благодат, е инструктирана да отглежда, възпитава и екипира Божиите синове до мястото на духовна зрялост. Като настойници, зрелите синове трябва да управляват Божието Царство и да установяват суверенното управление на Бог над творението (Битие 1:26-28; Ефесяни 4:11в).
- 6.4.3. Чрез Църквата, многообразната мъдрост на Бог ще бъде направена позната на началствата и властите в небесните места (Ефесяни 3:10).
- 6.4.4. Църквата е призована, под лидерството на Апостолите, да проповядва Евангелието на Царството на всички народи по света (Матей 24:14, 28:19-20; Марк 16:15; Деяния 1:8).
- 6.4.5. Църквата трябва да управлява на земята докато всички врагове на Христос са направени на столче за краката Му (Псалм 2:6-8; Деяния 2:35, 7:49; 1 Коринтяни 15:24-28; Евреи 1:13, 10:13).
- 6.4.6. Църквата като Божия корпоративен син е портата, портала, регентството, чрез което се случва божествен обмен между небесата и земята (Битие 28; Йоан 1:51). Затова ние твърдим, че Църквата е 'корпоративният човек', който стои в бездната между небесата и земята (Исая 59:16; Езекиил 22:30). В този смисъл виждаме Църквата да функционира в първосвещенически и царския ред на Мелхиседек (Битие 14:18-24; Псалм 110; Евреи 5:6 -7:10).

⁶ Не се отнася за установената Римокатолическа църква.

⁷ Използвана като съществително, т.е. която е навсякъде; не се отнася за 'Универсалната църковна' организация.

⁸ Вижте Никейския Константинополски символ на вярата (СЕ 381) – Обърнете се към Приложението.

6.5. ЛИДЕРСКА СТРУКТУРА НА ЦЪРКВАТА

6.5.1. ИСУС ХРИСТОС, ВЪРХОВНАТА ГЛАВА НА ЦЪРКВАТА

6.5.1.1. Исус Христос е Върховната Глава на Църквата (Колосяни 1:18; Ефесяни 1:22-23, 3:21, 5:23). Неговата позиция като Главата на Църквата е предвечна, превъзходна, неизразимо велика и абсолютна. Като Главата на Църквата, Той също така е и Главният Пастир, Старей, Главният Апостол и Първосвещеник (Евреи 3:1; 1 Петрово 2:25, 5:4). Други обяснения на Неговото водачество включват следното: Царят на царете, Господа на господарите; Първородния на първородните; Автора и Усвършителя на нашата вяра; Началника на нашето Спасение; Началото и Краят; Алфа и Омега (Евреи 2:10; Откровение 1:5в, 5:13, 17:14).

6.5.1.2. Водачеството и лидерството на Църквата произлиза от Исус Христос (Римляни 5:2, 11:36; Колосяни 1:18; Евреи 2:10). *„И Той е главата на тялото, църквата, който е началото, първородният от мъртвите, за да може да има във всичко първенство“* (Колосяни 1:18). Всяка сфера на лидерство в Църквата трябва да подражава на главния и основен пример на Христос, Който е абсолютния лидер на Своята Църква. Затова ние гледаме на лидерството в Църквата като делегирано (заместническо), свършено и в крайна сметка функциониращо като точни представители на Христос в и за Неговата Църква и творението (Йоан 21:15-17; Деяния 20:28-29; Тит 1:5; 1 Петрово 5:1-5).

6.5.2. ЛИДЕРСТВО НА ДОМОВЕ

6.5.2.1. Старей на домове

- (i) Ние вярваме, че старей, мъж или жена, е назначен от Христос да представлява Небесния Баща като надзирава и води всяко отделено домочадие на Бог (1 Петрово 5:1-4), което съставлява Църквата⁹. В този смисъл ние се отнасяме към назначения човек като главния старей. Въпреки че поддържаме твърдението, че има само един БАЩА над всички семейства на небето и на земята (Ефесяни 3:14), ние твърдим, че главния старей функционира като 'представителен баща' (на Небесния Баща) (Псалм 68:6; Матей 10:20; 1 Коринтяни 4:15-16, 8:6; Ефесяни 3:14-15, 4:6, 6:1; Евреи 2:11). Освен това, ние твърдим, че главния старей трябва любящо, всеотдайно и недвусмислено да води Божието стадо (Деяния 20:28-35; 1 Петрово 5:1-4). В това отношение главният старей играе ролята на 'духовен баща' над домочадието(та) на Бог.
- (ii) В едно здраво, растящо домочадие, ще се появяват от членовете му, личности, които ще изявяват качествата на старей. Въз основа на критерия поставен в Писанията ние съветваме главния старей с молитва да избира и поставя хора в офиса на стареите. Всички, които са поставени в офиса на старей трябва да се подчиняват и да бъдат отговорни пред главния старей на домочадието (Вижте

⁹ Обърнете се към Точка 6 – Църквата.

- примера за поставянето на стареи - Деяния 14:23; 1 Тимотей 5:17; Тит 1:5; 1 Петрово 5:1-5).
- (iii) На всички стареи са им поверени духовните отговорности да надзирават, да упражняват грижа и да се осигуряват, че онези, които са под техния надзор са обучени и развити в образа на Христос, Сина модел. Стареите са инструктирани да бдят, да хранят и да пастируват душите на събранието докато те достигнат до зрялост в тяхното синовство в Христос (Евреи 13:17; 1 Петрово 5:2-3). Отговорността на Стареите включва: ревностно да пазят стадото; да възпират фалшивите учители (вълците) от това да влизат в домочадията и да ги прелъстяват с доктрина на отстъпление (Деяния 20:28-29); прилежно да се трудят в Словото, в молитвите и в здравата доктрина (1 Тимотей 5:17, 4:3,6-16, 1:10, 6:3-5; 2 Тимотей 3:16; Тит 1:9, 2:1).
- (iv) Качествата за стареи както са определени в Писанията (Вижте 1 Тимотей 3:1-7; Тит 1:5-9):
- безупречен
  - съпруг на една жена (*ако е женен*); (*ако е жена – ‘жена на един съпруг’*)
  - въздържан, не избухлив
  - трезвомислещ
  - с добро поведение
  - гостоприемен
  - способен да поучава
  - да не е отдаден на вино
  - да не е сприхав
  - да не е лаком за пари
  - вежлив
  - да не е свадлив
  - да не е алчен
  - човек, който управлява дома си добре,
  - да държи децата си в подчинение с пълно страхопочитание; да има верни деца, които не са обвинявани в прахосничество или непослушание
  - да не е нов във вярата
  - да има добро свидетелство сред външните
  - да не е своеволен
  - да обича доброто
  - справедлив
  - свят
  - самоконтролиран
  - да държи здраво вярното слово, на което той/тя е бил научен, за да може, чрез здравата доктрина да увещава и да убеждава онези, които противоречат.
- (v) Писанията инструктират членовете на домочадията да се подчиняват, да се покоряват, да следват и да бъдат загрижени за онези, които ги водят (Римляни 13; Евреи 13:7, 17). Освен това, ние насърчаваме членовете на домочадията да почитат и да се грижат финансово за онези стареи, които се трудят в Словото и в

- доктрината (Римляни 13:7; 1 Тимотей 5:17-18; Евреи 6:10; 1 Петрово 5:5в).
- (vi) Ние насърчаваме главните старей (и техните домове) да установяват взаимоотношения, общения и партньорства с други главни старей (и с техните домочадия) с близки духове в представянето на Христос на техните региони (1 Петрово 5:1). По този начин, множество домочадия могат да бъдат свързани заедно, за да представляват една Църква на своите общества.
- (vii) Ние насърчаваме главните старей (и техните домочадия) да се свържат с главна Апостолска благодат, която е представител на петкратното служение. По този начин благодатта е достъпна за главните старей за изграждането на техните домове в ръста и образа на Христос (Римляни 1:5; Ефесяни 3, 4:11; 1 Коринтяни 3, 12:28). Такива взаимоотношения трябва да се установяват взаимно върху принципите на завет, отговорност и самоуправление.
- (viii) Когато група от домочадия водени от техния главен старей се подчинят на лидерството на отделен човек, ние се отнасяме към този човек като надзираващ старей или баща над тях. Стария завет говори за тях като глави на бащини домочадия (Числа 1:16-18, 7:2; 1 Летописи 5:24, 7:9, 9:13).

6.5.2.2.

Дякони

- (i) Служението на дякона е повече от административна и практична функция. Думата 'дякон' означава да 'да се трудя в праха'. Докато им е дадена отговорността на практичното управление в домочадието, ние вярваме, че тяхното избиране и назначаване е управление на благодат (Деяния 6:3в; 1 Тимотей 3:8-13; Тит 1:5-9).
- (ii) Ние поддържаме разликата, че старейте се трудят в доктрината и в Словото, докато дяконите се трудят във физическото и материалното управление на различните служения поверени на домочадието. В това отношение дяконите могат да бъдат описани като онези хора, които са отделени за ефективното функциониране на разнообразните управления на домочадието. Затова ние поддържаме идеята, че дяконите помагат на старейте в изпълнение на ефективното и систематично управление на домочадието (1 Тимотей 3:8-13).
- (iii) Дяконите също така могат да бъдат въввлечени в други аспекти на служението извън сферата на тяхната практична управленческа функция (вижте служението на Стефан и Филип в Деяния 6:5, Деяния 7 и Деяния 8).
- (iv) Качествата за Дяконите са определени в Писанието (Деяния 6:3; 1 Тимотей 3:8-13):
- *почтителен*
  - *пълен със Святия Дух*
  - *пълен с мъдрост*
  - *не двуезичен*
  - *да не е предаден на много вино*
  - *да не е алчен за пари*
  - *да държи тайната на вярата с чиста съвест*
  - *безупречен*

- с добра репутация,
- съпруг на една жена (ако е женен); (ако е жена – ‘съпруга на един мъж’)
- съпругите трябва да са почитателни, да не са клеветнички, да са съдържани, верни във всичко (включително и съпругите)
- да управляват добре децата си и домовете си
- първо да бъдат изпитвани, тогава да им се позволява да служат като дякони, ако се намерят безупречни

6.6. ЕКИПИРАЩИ И ИЗГРАЖДАЩИ СЛУЖЕНИЯ НА ЦЪРКВАТА

6.6.1. ПРОЛОГ¹⁰:

- 6.6.1.1. Стария и Новия завет доставят основното съдържание, структура, управление, вдъхновение и насока за изграждането и установяването на Божието семейство, Тялото на Христос (1 Коринтяни 1:1-9, 14:40).
- 6.6.1.2. Освен това, единствено Бог е Този, Който доставя видението, замисъла и духовните ресурси за изпълнението на Неговата цел.
- 6.6.1.3. Ние твърдим, че всички онези, които са призвани да участват в процеса на градеж са суверенно избирани, независимо от техния пол (Галатяни 3:28).
- 6.6.1.4. Всяка част свързана в Тялото на Христос е призвана за служение. Ние се отнасяме към това като Първосвещеническото служение на всички вярващи. Реда на това служение ни е представен тайнствено в служението на Мелхиседек, свещеник на Всевишния Бог (Евреи 7).
- 6.6.1.5. Докато всички са призвани за служение, Писанията ясно посочват определени служения отделно от основното служение на всеки вярващ в Тялото на Христос. Ние се отнасяме към тези служения като петкратното служение, апостоли, пророци, евангелизатори, пастори и учители. Петкратните служители са поставени в църквата главно, за да екипират и изграждат Тялото. Един петкратен служител може също да функционира и като старей имайки надзор и лидерство в Божието домочадие.
- 6.6.1.6. Всяко едно от петкратните служения е водено и управлявано от Святия Дух (Деяния 13:1-5).

6.6.2. ПЕТКРАТНИ СЛУЖЕНИЯ

- 6.6.2.1. Петте отделни дара на благодат и тяхната цел дадена от Христос на Неговите дванадесет апостола се намират в Ефесяни 4:7-11.
- 6.6.2.2. Ние се придържаме към това, че тези дарове не са просто щедри дарове дадени на онези, които вярват в Христос, а те са самата същност или възплъщение на пълнотата на Божеството (Йоан 1:14-18; Колосяни 1:28-29, 2:5, 19).
- 6.6.2.3. При възплъщението на Словото, за което говорим като Исус Христос, пълнотата на личностите на Божеството се пренесоха и се направиха видими за цялото творение.

¹⁰ Обърнете се към Приложение 2 за поддържащи аргументи за нашата позиция изложена в този пролог.

- 6.6.2.4. При възнасянето, тази пълнота беше разпределена на дванадесетте апостола като дарове на благодат. Следователно в *‘дванадесетте’* пребивават *‘петте’* офиса или измерения на Христос (Ефесяни 4:7-11).
- 6.6.2.5. Съответно през вековете Църквата е била бенефициент и амбулатория на многообразната Божия благодат разпределяна чрез Святия Дух чрез онези, които са избрани и призвани да функционират в тези отделни офиси на благодат¹¹.
- 6.6.2.6. Единственото споменаване в писанието на петкратното служение е в Ефесяни 4:11. Въпреки това, има повтарящи се и ясни споменавания за съществуването и функцията на всеки един от тези офиси в Новия завет (Матей 23:34; Лука 11:49; Деяния 13:1-2; 1 Коринтяни 12:28). Писанията дават малко информация относно начина, по който тези пет служения работят колективно в екипирането и изграждането на Тялото на Христос. Например, виждаме апостолите да действат сами; а в други случаи с пророците; а в други случаи с пророци и учители; а в други случаи в тимове; където предполагаме, че са присъствали различни петкратни офиси (Колосяни 4:7-15).
- 6.6.2.7. Офисите на петкратното служение ще продължават да съществуват докато Църквата на Исус Христос дойде до единственост на вярата и познаването на Божия Син, пълнолетното (зряло) мъжество и до мярката на ръста на пълнотата на Христос. Освен това, ние твърдим, че петкратните офиси ще спрат да съществуват само когато Църквата повече не действа в незрялата позиция на *‘малолетие’* (гр. – *непиос*), „блъскана насам натам и носена от всеки вятър на доктрина, чрез човешката измама, в лукавата хитрост на измамен заговор, но говорейки истината в любов, да порасне по всичко в Него, Който е главата – Христос“ (Ефесяни 4:14-15).
- 6.6.2.8. Всяко едно от петкратните служения е скроено да посреща специфични аспекти от изграждането на Църквата. Петкратните служения са равни, по отделно важни, функционално различни, но абсолютно необходими.
- 6.6.2.9. В петкратното служение, апостолите, като мъдри майстори строители, са поставени *‘първи’* (1 Коринтяни 12:28). Очевидно на тях им е дадено лидерство на петкратните служители в изграждането на Тялото Христос (Матей 23:34; Лука 11:49-50; 1 Коринтяни 12:28, 3:9-14; Ефесяни 4:11). Ние вярваме, че апостолите изпълняват ролята на баща и наставник за онези, които са в петкратните тимове под техните юрисдикции (1 Солунци 1:1; 1 Тимотей 1:2; Тит 1:4-5).
- 6.6.2.10. Ние вярваме, че въпреки че апостолите играят водеща лидерска роля в петкратното и в корпоративната църква, тяхната позиция и функция е на слуга (гръцки - *‘дулос’*), а не някой с ранг ранг, йерархия или манипулация.
- 6.6.2.11. Ние сме на мнение, че петте отделни дарове на благодат на Христос показани в петте офиса могат да пребивават и да се

¹¹ Вижте Приложение 2 за доказателство на тези възгледи.

- изразяват в живота на човек, който е призван за служение. Виждаме взаимодействието на тези различни дарове на благодат в някои от апостолите като Павел, Петър, Яков и Йоан
- 6.6.2.12. Даровете на петкратното служение са ресурси за цялото Тяло на Христос.
- 6.6.2.13. Характера и функцията на всеки един от петкратните дарове и служение са описани в следващия подраздел по-долу.

6.6.3. ХАРАКТЕР И ФУНКЦИЯ НА ПЕТКРАТНОТО СЛУЖЕНИЕ

6.6.3.1. ОФИСА НА АПОСТОЛА

- Офиса на апостола е поставен в Тялото на Христос като ресурс за екипирането и изграждането на светиите за работата на служението (Ефесяни 4:11в).
- (i) Офиса на апостола е този на мъдър майстор строител в Тялото на Христос. Апостолите играят ключова роля в полагането на доктринална основа за изграждането на Христос в Божието семейство. Върху тези основи, Божията благодат чрез откровението на Христос се разпределя за Тялото на Христос (Ефесяни 2:20, 3:2-3). Следователно служението на апостола установява рамката като поставя на място първоначалните учения и инструкциите за изграждането на Тялото на Христос.
- (ii) Евангелизатора, пастора и учителя градят върху основата на тези първоначални основни принципи (Ефесяни 4:1-16; 1 Коринтяни 12:28; 2 Коринтяни 10:13-18). Съществено за функцията беше установяването и утвърждаването на отглеждани събрания / домочадия / църкви в благодатта на Христос (Деяния 14:22-23, 15:41; 1 Коринтяни 3:10-11; Ефесяни 2:20; Колосяни 2:7; 1 Солунци 3:2; Евреи 3:4).
- (iii) Ние твърдим, че отсъствието на служението на апостола (и пророка) ще произведе една пуста църква. Служенията на апостолите и пророците са ключа за знанието, което позволява на Църквата достъп в откровението за волята на Бог и Неговата цел (Лука 11:49-52).
- (iv) Апостолите на Христос (1 Солунци 2:6) и на Агнето (Откровение 21:14) са одобрени и назначени от Самия Господ Исус Христос (Йоан 15:16). Те не могат да бъдат ръкоположени и назначени от хора. Такива апостоли обаче, са публично признати от други апостоли (водени от Духа) като носители на благодатта на Христос, за да играят важна роля в Неговото Тяло.
- (v) Освен това, ние вярваме, че има повече от дванадесет апостола на Христос. Известни са апостол Павел, Варнава, Тимотей, Сила, Андроник, Юния и много други апостоли (Деяния 14:14; Римляни 16:7; 1 Коринтяни 9:5, 12:28; Галатяни 1:19; 1 Солунци 1:1, 2:6). Затова не вярваме в прекратяването на служението на апостола.
- (vi) Ние вярваме, че има разлика между апостолите на Христос и апостолите на църкви (вижте vii за определение за апостолите на църкви). Апостолите на Христос са назначени от Христос и на техния призив е дадено публично признаване от служители от същия вид в тялото на Христос. Писанията не дават доказателство на идеята, че апостолите назначават наследници на своите офиси.

Изключението на тази норма е назначаването (чрез хвърлянето на жребий) на Матия, но ясно е заявено, че апостолите се молиха на Господа да им покаже „кой от тези двамата Си избрал“ (Деяния 1:24-26). Ние вярваме, че Христос чрез Духа назначава апостоли на Христос през цялото съществуване на Църквата, за извършват служението и следователно офиса на апостола продължава да съществува.

- (vii) Известни са ни е обаче, споменаванията в Писанието на такива хора, които са изпратени от апостолите, за да ги представляват пред църкви със специфична цел. В това отношение, тези хора могат да бъдат наречени апостоли, но трябва да бъдат разграничавани от апостолите на Христос (2 Коринтяни 8:6, 12:18).
  - (viii) Ние вярваме, че никой апостол няма правораздавни привилегии над цялата Църква, а е подчинен на динамиката на взаимоотношението между него и старейте на Божия град в дадената географска област (2 Коринтяни 10:12-17). Апостолите, обаче, играят роля на баща (старей) над църквата в градове и области, и по този начин водят лидерството на църквата в тези области по въпроси свързани с доктрината, обичаите и културата, дисциплината, и като изобличават фалшиви служения в Тялото на Христос (Деяния 15:1в).
  - (ix) Ние също вярваме, че има много фалшиви апостоли, които се преправят на апостоли на светлината (2 Коринтяни 11:13). Ние насърчаваме Църквите да упражняват разпознаване като правят разграничение между истинските и фалшивите апостоли (Откровение 2:2). По-долу е даден списък на някои от характеристиките на един апостол на Христос извлечени от Писанието (Деяния 13:1-4, 16:7; 2 Коринтяни 1, 2, 6:3-10, 11:22-29, 12:11в; Галатяни 1:11в; Ефесяни 2, 3:5; 1 Солунци 2:1в; 1 Йоан 1:1в).
- Апостолите са призвани и отделени от Христос (Римляни 1:1; Галатяни 1:15; Ефесяни 1:1) и са водени и насочвани от Святия Дух (Деяния 13:1-4, 16:7; Ефесяни 3:3-5).
  - Апостолите освобождават благодат в полза на Църквата, а не за своя лична полза (Йоан 6 {образността на дванадесетте коша с хляб}; Римляни 1:11; Галатяни 1:10; Ефесяни 3:2, 7-8; 1 Петрово 1:2, 10)
  - Апостолите са съсредоточени на Христос, като по този начин не се стремят да установят своите си служения, а Църквата на Исус Христос (Римляни 1:16, 2:16, 15:16, 29; Колосяни 1:28-29). Няма записано за тях да са изграждали мрежи или църкви за лична полза. Целият им живот обобщено може да бъде описан като затворници и роби на Христос (Деяния 20:20; Римляни 1:1; Галатяни 1:10; Тит 1:1). Въпреки че са напълно подчинени на Христос, те правят себе си и поученията си отговорни пред други апостоли (Галатяни 1, 2).
  - Апостолите разкриват Тайната на Христос, проповядвайки Евангелието на Христос и разпространявайки Царството Му до всички народи (Матей 28:19-20; Римляни 11:25, 15:18-19, 16:25; Галатяни 1:7-8; Ефесяни 3:3-5; Колосяни 4:3).
  - Апостолите приемат чрез откровение от Исус Христос мандата да проповядват Евангелието на Царството (Галатяни 1:12, 2:2; Ефесяни 3:3).

- Апостолите проповядват Евангелието на Христос, разкривайки в и чрез живота си, че всички хора, които приемат Христос са *Божите снове* (Йоан 1:12; Римляни 8:14, 8:28в; Галатяни 1:15-16, 3:15-4:7; 2 Солунци 1:9-10; 1 Йоан 2:22, 4:3; 2 Йоан 1:7). С това те имат предвид, че Бог е Бащата на всички, които вярват в Христос и че тези вярващи са осиновени в Божието семейство като Божиите снове (Откровение 7:3-4, 9:4, 14:1, 21:7, 22:4). Тяхната цел е била да бележат умовете на хората, които виждат себе си субективно като Божии снове и Бог като техен Баща.
- Страстта и целта на апостолите е да се трудят докато Христос е напълно изобразен в корпоративното Тяло на Христос (Галатяни 4:19; Ефесяни 2, 4:11-16; Колосяни 1:28-29).
- Апостолите постоянно се борят срещу и се конфронтират с началства, власти, фалшиви и демонични доктрини, популярни светски идеологии, мисли, които се издигат срещу познаването на Христос и всяка форма на похотливост и зла практика, които се намират в Църквата на Исус Христос (2 Коринтяни 10:4-6; Ефесяни 6:10в; Галатяни 1:4, 2:11; Колосяни 2:8; 2 Петрово 2:1в, 3:17; Юда 1:1в; 2 Йоан 1:7-9).
- Апостолите са срещали голямо притеснение, преследване и скърби в преследването на Божия мандат за тях (Деяния 20:22-24). Въпреки техните предизвикателства, те никога не са търсили да бъдат товар на Църквата и не са използвали властта си за личната си утеха. Освен това, те не са използвали Божията благодат, нито Неговото Слово, за да произвеждат финанси за себе си. Това обаче не означава, че те не са получавали заплати, дарения и щедри дарове от събранията. Във всичките си усилия, те са се борили да поддържат безукорен характер (Деяния 15:28; 1 Коринтяни 9:14-19; 2 Коринтяни 1:8-9, 2:17, 4:8в, 6:3, 8:3-5, 12:16; Филипяни 2:25, 4:14-18; 1 Солунци 2:9; 2 Солунци 3:8; 1 Тимотей 5:17-18).
- Мощни знамения и чудеса са следвали делата им. Знаменията не са били просто чудеса, но са включвали голямо страдание и постоянство (Деяния 2:43, 5:12; Римляни 15:18-19; 2 Коринтяни 12:12).

6.6.3.2. ОФИСА НА ПРОРОКА

Офиса на пророка е поставен в Тялото на Христос като ресурс за екипирането и изграждането на светиите за работата на служението (Ефесяни 4:11).

- (i) Пророка е свързан с апостола в грижата за поставянето на основите, а именно, първоначалните доктрини и инструкцията в изграждането на Тялото на Христос. Заедно с апостолите те са споменати като *ключа на знанието*, което позволява на Църквата да достигне до познаване на волята и целта на Бог (Лука 11:49-52). В тази връзка, ние вярваме, че офиса на пророка представя на Църквата разбирането на вечната цел на Бог.
- (ii) Ние вярваме, че офиса на пророка играе важна роля с този на апостола в изграждането и ефективното функциониране на Божието домочадие. Пророка се осигурява, че божествената архитектура на строителния процес е в съответствие със стриктното придържане към вечния замисъл, докато апостола е майстора строител, който надзирава целия строителен процес.

- (iii) Офиса на пророка не е ясно описан в Новия завет. Ние знаем, че офиса на пророка работи близко с офиса на апостола. Затова поддържаме идеята, че офиса на пророка играе функционално значителна, но второстепенна роля в петкратното служение (Ефесяни 2:20; 1 Коринтяни 12:28).
- (iv) Служението на пророка е поставено в Тялото, за да обучава и предава на частите на Тялото на Христос способността да се свързват със Святия Дух, за да могат да чуват, да виждат и възприемат вечния план на Бог за корпоративната Църква и за личния си живот (2 Петрово 1:19-20).
- (v) Служението на пророка включва назидание, увещание и насърчение. То е гласът, който мотивира/раздвижва църквата да остане свързана с престола и да се подчинява на небесния замисъл в земната функция на църквата (Ездра 5:1-2, 6:14; Деяния 15:32; 1 Коринтяни 14:3).
- (vi) Офиса на пророка е различен от дарбата пророчество. Ние вярваме, че дарбата пророчество е давана на всички в Божия дом (Числа 11:24-29; 1 Царе 10:10; Йоил 2:28; 1 Коринтяни 14:1-2, 15, 26, 39). Това означава, че всеки вярващ, който е имал лично преживяване със Святия Дух трябва да знае и да говори Божията воля за живота си и за църквата. Офиса на пророка е различен в това, че играе управленческа роля в ръководенето на големи участъци от църквата да разбират времената и посещенията на Бог. Има предсказващ елемент в офиса на пророка в описване на бъдещи събития, а също и тълкуване на Писанията в контекста на ежедневните дейности на Божиите хора (Деяния 11:28-30, 21:10-14).
- (vii) Когато служенията на апостолите и пророците липсват или са премахнати от Църквата, домът на Господа става пуст (Матей 23:38; Лука 13:25).
- (viii) Всяко пророчество трябва да бъде потвърдено и да не е в противоречие с Божието Слово, което е свидетелството за Исус (Откровение 19:10).

6.6.3.3. ОФИСА НА ЕВАНГЕЛИЗАТОРА

- (i) Офиса на евангелизатора е поставен като ресурс за екипирането и изграждането на светиите за работата на служението (Ефесяни 4:11в.).
- (ii) По дефиниция евангелизатор означава 'проповедник, посланик или носител на добри новини'. Затова ние вярваме, че офиса на евангелизатора е надарен с благодатта за активиране на Църквата да споделя добрите новини на Евангелието на Царството с целия свят. Добрите новини включва спасение, праведност и мир за всички, които приемат Исус Христос за техен Господ и Спасител (Деяния 21:8; 2 Тимотей 4:5).
- (iii) Ние вярваме, че служението на евангелизатора към домовете в Божието семейство повишават способността на всички да бъдат правдоподобни свидетели в обществата си. Функцията на евангелизатора включва обучение и повишение на уменията на хората да достигат изгубените.
- (iv) Ние насърчаваме събранията да се свързват и да установяват заветни връзки със служението на евангелизатора. Липсата на

връзка с благодатта на евангелизатора неизменно намалява способността на църквата в дадена област да бъде правдоподобен и ефективен свидетел на Христос. Ние вярваме, че това е важна връзка в свързването на Тялото на Христос с всички, които са извън Христос.

- (v) Офиса на евангелизатора е уникално замислен за протягане и работа с неспасените. Малко примери за офиса на евангелизатора са цитирани в Новия завет. Обаче, виждаме в апостолското служение на Петър и Филип, че голям брой хора приеха добрите новини и се обърнаха към пътя на Христос. Следователно, можем да се съгласим, че служението на евангелизатора има необичайна способност да води хора, домочадия и големи тълпи при Господа (Деяния 2, 8, 10).
- (vi) Служението на евангелизатора се характеризира от необичайни чудеса като изцеление на болни, изгонване на демони, възкресяване на мъртвите и много други свръхестествени чудеса и знамения (Лука 4:18; Деяния 8:4-8).

6.6.3.4. ОФИСА НА ПАСТОРА

- (i) Офиса на пастора е поставен в Тялото на Христос като ресурс за екипирането и изграждането на светиите за работата на служението и за онези старей, които са поставени над Божиите домочадия (Ефесяни 4:11в).
- (ii) По дефиниция, думата 'пастор' (гр. – поимен) буквално означава 'овчар или пастир'. От тази дефиниция ние извличаме описанието на служението на пастора. Това е дар даден от Христос на Божието домочадие, който предлага лидерство, защита и снабдяване на нуждите на църквата (Йоан 21:15-17).
- (iii) Служението на пастора е благодатта необходима в Тялото на Христос за всички, които са поставени да водят Божието семейство. Чрез метафората за овчаря, ние заключаваме, че Божиите хора, като овце, се нуждаят да бъдат пастирувани, водени и закриляни.
- (iv) Благодатта на пастора е характерна черта в дом воден от старей. От такива старей се очаква да възприемат характерните атрибути на пастира като се осигуряват, че хората им са добре пазени като ги водят в съгласие с Божията воля, държат ги свързани с настоящата истина, грижат се за слабите и немощните и трябва да бъдат подготвени самоотвержено да положат живота си за тях (Псалм 110:4; Еремия 3:15; Йоан 10:15; Деяния 20:28; Евреи 13:7, 17).
- (v) Преобладаващата благодат на пастора трябва да бъде явна в цялото петкратно служение (1 Солунци 2:6-8).
- (vi) Благодатта на пастора също така трябва да бъде предадена на Тялото на Христос, така че те да могат да обичат и да се грижат един за друг и да показват тази любов и грижа на света. Освен това, хората могат да се научат как да уповават, да слушат и да следват онези, които са поставени над тях, както овцете следват пастира си.

6.6.3.5. ОФИСА НА УЧИТЕЛЯ

- (i) Офиса на учителя е поставен в Тялото на Христос като ресурс за екипирането и изграждането на светиите за работата на служението (Ефесяни 4:11в.)
- (ii) Думата 'учител' по дефиниция означава 'инструктор, доктор, господар'. Служението на учителя описва опита и учеността на уменията на даден човек и вещината му в обучението на Църквата в Божието Слово.
- (iii) Служението на учителя е дадено на цялата Църква за предаване на теоретично и практично знание в Божието Слово, така че всеки вярващ да може да познава Бог. Това обучение включва някои от следите неща: заповеди, постановления, правила, наредби и обичаи свързани с живота в Божието семейство и в света. Ние се отнасяме към това като здравата доктрина, която когато е възприета, ще осигури на хората да живеят здравословен живот по отношение на Бог и тяхното съществуване на земята.
- (iv) В петкратното служение, служението на учителя е поставено след апостолите и пророците (1 Коринтяни 12:28) и е сравнено с книжника (Матей 23:34). Характеристиките на книжниците са: учени, вещи в закона, тълкуватели на Писанията и пазители на Божието Слово.
- (v) Благодатта на учителя трябва да се изразява от онези старейци, които надзирават Божия дом като се трудят в доктрината и Словото (1 Тимотей 3:2; 2 Тимотей 2:2,24).

6.6.4. СЛУЖЕНИЕТО НА АПОСТОЛИ И ГРАДСКИ СТАРЕИ

- 6.6.4.1. Ние вярваме, че апостолите и старейците играят съществена управленческа роля в Града на Живия Бог.¹²
- 6.6.4.2. В Откровение 21, ни е дадена символична картина на Църквата като Града на Живия Бог, където апостолите са свързани със стените (и основите), а старейците (ангели) с портите на Града. Затова ние твърдим, че старейците, като бащи, представляващи дванадесетте племена на Святата Нация и апостолите на Христос, дават защита, покриване и сигурност на Божия град.
- 6.6.4.3. Освен това твърдим, че апостолите и старейците играят съществена роля в управленческата структура, функцията и благоденствието на Божия Град и над Божиите семейства в този град.
- 6.6.4.4. В Новозаветната управленческа структура на Църквата, е явно, че апостолите и старейците играят важна роля във воденето, влиянието и направляването на неща (понякога спорни) свързани с доктрината, обичаи и функционалността на Църквата. Апостолите на Христос заедно със старейците в своите области, съвместно си сътрудничат за неща свързани с духовното благосъстояние на цялата Църква (Деяния 4:16, 15:1в).
- 6.6.4.5. Ние вярваме (както заявихме преди), че когато Църквата се събира като корпоративна единица в даден район, тази Църква се събира като Божия град. Ролята на апостолите и старейците се отличава забележително в Божия град.

¹² Вижте Точка 6 – Есхатология.

- 6.6.4.6. Онези старей, които са се очертали за лидери над домочадията в Божия град са споменати като 'градски старей' или 'старей на Божия град':
- (i) В Новозаветната Църква, може да се заключи, че група църкви представлявани от градските старей са развивали лично взаимоотношение с някой апостола (например, Яков в Ерусалим - Деяния 21:17; Павел, Аполос и Кифа в Коринт - 1 Коринтяни 3:21-22; Павел в Ефес - Деяния 20:17в; Вижте също Йоан и неговото взаимоотношение със старейте на църквата в Азия - 3 Йоан 1:9в).
  - (ii) Нашето мнение е, че апостолите в този контекст функционират основно като носители на благодат за тази група от църкви (домочадия). Освен това главните апостоли са функционирали като 'изпратени' (посланици/ангели) до тази група от домочадия (църкви) (Римляни 16:3-16; Галатяни 4:14; Откровение 2:1, 8, 12, 18, 3:1, 7, 14).
  - (iii) Затова ние подкрепяме това, че духовното здраве на Божия Град се запазва, когато градските старей установяват брачно взаимоотношение с главен апостол(и) на Христос.
  - (iv) Взаимоотношението между главния апостол и градските старей и техните църкви често е било гальовно и е функционирало в двойката баща-син (Деяния 20:36-38; 1 Коринтяни 4:14-15; 2 Коринтяни 12:14; 1 Солунци 2:11).
  - (v) В специфични човешки селища, различни домочадия могат да се свързват с различни апостоли на Христос (1 Коринтяни 3:1в; 3 Йоан 1:9-12). Това взаимоотношение между апостолите и градските старей ще осигури преуспяването на Божия Град.
  - (vi) Нашето убеждение е, че старейте в Божия град могат да поддържат силни взаимоотношение с апостоли. Благосъстоянието на Божия Град в даден район ще облагодетелства реалните човешки заселища, в които те живеят. Когато Божия град преуспява, човешките градове се наслаждават на ползи. Обратното ще се приложи, ако апостолите са премахнати от тяхното взаимоотношение със старейте, което води до опустошение на Града на Живя Бог в дадената юрисдикция.

7. ПРИМИРЕНИЕ И ДИСЦИПЛИНИРАНЕ

- 7.1. Бог е поверил на Своите снове света и служението на примирение и като посланици на Христос ние умоляваме останалата част от творението да се примири с Бог, законния собственик на творението, чрез Христос Исус нашия Господ (2 Коринтяни 5:20-21).
- 7.2. Дисциплинирането е съществена част в Божието семейство, осигуряващо запазването на святостта, благочестието и законното духовно живеене.
- 7.3. Дисциплинирането, коригирането и наказанието са част от Божията обучаваща процедура да ни доведе до зрялост в синовството (Притчи 3:11-12). Господ Исус Христос, единородният Божий Син, беше без грях, но въпреки това заради нас беше поразен, беше ударен, измъчван, наказан, угнетен и поставен под Божия гняв (Исаия 53:4-5).
- 7.4. Той не трябваше да бъде наказван, понеже Той беше съвършеният Божий Син, невинен и без грях или недостатък. Обаче, като Сина модел Той постави

- примера за нас, който да следваме, за да станем зрели Божии синове. Той се научи на покорство чрез това, което пострада и показа почит към Баща Си. Той не се съпротиви на волята на Своя Баща въпреки болката, която претърпя (Филипяни 2:8; Евреи 5:7, 12:2).
- 7.5. Поради плътската природа в човека чрез падението, дисциплинирането стана необходимо, за да ни помогне да бъдем оформени в божествената природа на Бог (Ефесяни 4:22-23).
- 7.6. Ние сме увещани чрез Словото да се подчиним и да издържаме корекция заради дисциплиниране, тъй като Бог се отнася с нас като със синове (Евреи 12:5-11).
- 7.7. Това трябва да е така дори с естествения баща, тъй като всеки син е обучаван и коригиран и дисциплиниран, за да произведе покорство (Йов 5:17-19). Провала на бащата да коригира сина си или отказа на сина да приеме корекция прави сина незаконен (Евреи 12:5-11).
- 7.8. Процеса на дисциплиниране, въпреки че изглежда мъчителен и болезнен, принася мирния плод на правдата за онези, които са се обучавали от него (Евреи 12:5-11).
- 7.9. Управление на дисциплинирането в домочадието на вяра:
- 7.9.1. Дисциплинирането трябва да бъде посрещнато от духовно зрелите в дух на любов и на кротост. Основната цел на такова дисциплиниране е възстановителна, която в някои случаи може да включва наказателни мерки (Галатяни 6:1; 1 Коринтяни 5:2; 2 Коринтяни 2:6-8; 1 Тимотей 5:20).
- 7.9.2. Библейското дисциплиниране е основано на указанието на Христос както е представено в Матей 18:15-20.
- 7.9.3. Процеса на дисциплиниране по отношение на някой брат съгрешил срещу друг брат включва следните три стъпки (етапа):
- a. Обръщане към виновника насаме един на един с цел да се разреши проблема и да се възстанови съгрешилия брат.
  - б. Ако първият опит за поправяне на виновника се провали тогава трябва да се обрнем към виновника в присъствието на свидетели.
  - в. Ако първите две стъпки не успеят, тогава въпроса се представя пред старейшинството на Църквата/домочадието за подходящо действие в донасянето на финално и заключително разрешение на въпроса.
- 7.9.4. Въпреки че конфликта може да е успешно разрешен между братя, може да има нужда да се извърши допълнително съветване и действие за пълно възстановяване на съгрешилите и обидени братя и/или репутацията на Църквата. Това ще бъде по преценка на главния старей и ще включва въпроси относно братя, които заемат длъжностна или служителска функция.
- 7.9.5. Подходящият съвет и действие в процеса на дисциплиниране включва благочестива скръб, покаяние, примирение, възстановяване и възобновяване (Лука 19:8; 2 Коринтяни 7:10).
- 7.9.6. В случая с главния старей, който остава непокаян след съответния процес очертан в точка 7.9.3. намесата трябва да бъде направена чрез главната апостолска благодат¹³ или чрез надзираващия старей¹⁴, с когото е свързан.

¹³ Обърнете се към точка 6.5.2.1; точка (vii).

¹⁴ Обърнете се към точка 6.5.2.1; точка (viii).

- 7.10. Конфликтни въпроси трябва да бъдат разрешени в пределите на едно домочадие на вяра, с целите на съд, примирение и възстановяване, без прибягване за същото към светски институции (Матей 8:16-17; 1 Коринтяни 6:1-8, 12:8-10; Ефесяни 4:3-6; 1 Петрово 2:24). Това, обаче, не трябва да възпрепятства или да пречи на съответните процеси на закона, въпреки че примирението между съответните страни е било засегнато.

8. ТАЙНСТВА

Ние вярваме, че тайнствата установени от Христос са важни празненства в и за Църквата.

8.1. ВОДНО КРЪЩЕНИЕ

- 8.1.1. Ние вярваме в тайнството на водното кръщение чрез потапяне (Гр. 'Баптидзо') за всички (независимо от възрастта), които съзнателно и доброволно са приели Исус Христос за свой Господ и Спасител.
- 8.1.2. Водното кръщение е публично свидетелство и изповядване на вярата и идентифициране с Христос в Неговата смърт, погребение и възкресение (Матей 3:13-17; Марк 16:16; Деяния 8:37-38, 19:1-5, 22:16; Римляни 6:3-9; Колосяни 2:9-14; 1 Петрово 3:18-22). Кръщението е символ на обръщането на плътската природа (Колосяни 2:9-14).

8.2. ГОСПОДНАТА ТРАПЕЗА

- 8.2.1. Ние вярваме в тайнството на Господната трапеза. Чрез участието си в хляба и виното, Църквата символично заявява участието си (общението) в божествената природа на нашия Господ Исус Христос. Освен това, Църквата в това си действие признава Неговото страдание, смърт и второто Му идване ('докато дойде Той') (Йоан 14:3; 1 Коринтяни 10:14-21, 11:23-30; Деяния 1:11).
- 8.2.2. Яденето символизира тялото и кръвта на Христос, и е известно като постановление, чрез което Христос предава благодатта Си, което допринася за узряването на Неговото тяло (Матей 26:26-28; 1 Коринтяни 10:16-17; Ефесяни 4:11-13).
- 8.2.3. Позната също като причастие или участие, трапезата представлява участието в мистичното тяло на Христос, по този начин обявява общение и 'общо единство' или цялостност с Неговото тяло, като Църквата (1 Коринтяни 11:29).
- 8.2.4. Ние вярваме, че чрез участие на и в тялото, благодатта на Христос присъства (1 Коринтяни 11:23-26) и е безплатно на разположение на всички участници, които са части на тялото на Христос.

8.3. БРАК

- 8.3.1. Ние вярваме в наредбата за свят брачен живот в моногамен, свещен, заветен и хармоничен съюз между мъж (мъж по сексуалност и пол) и

- жена (жена по сексуалност и пол) както е посочено в Писанията (Битие 2:22-24; Матей 19:4-6; Марк 10:6-9; Ефесяни 5:22-23).
- 8.3.2. Ние вярваме, че идеала и реда на брака и семейството е библейски очертан и определен и следователно отменя всички светски и институционални възгледи, дори и да са легализирани от държавата. Затова ние си запазваме правото на допускане.
- 8.3.3. Ние вярваме, че Бог определя замисъла за всички бракове; брака е очертан от взаимна любов на мъж (мъж по сексуалност и пол) и жена (жена по сексуалност и пол) един към друг. Взаимоотношението между съпруг и съпруга е символ на мистичния съюз на Христос и Неговата Църква (Ефесяни 5:22-33; Колосяни 3:18-19).
- 8.3.4. Ние вярваме, че целта на брака е да се прослави Бог и да се разшири Царството Му на земята, снабдявайки вярност, другарство, размножаване и отглеждане на деца в страха от Бога (Битие 1:28; Малахия 2:14-15; Ефесяни 6:1-4; Тит 2:1-5; Евреи 13:4).
- 8.3.5. Ние вярваме, че в брачния съюз, съпруга и съпругата са равни, обаче функционално са различни. Писанията ясно очертават ролята на съпруга и съпругата в брака (Ефесяни 5:22-25; Колосяни 3:19). Съпрузите са призовани да обичат собствените си съпруги и да се предават както Христос се предаде заради Църквата. Съпругите съответно са призовани да се подчиняват и да почитат съпрузите си.
- 8.3.6. Освен това твърдим, че библейския замисъл за брака е образа, чрез който образа и подобие на Бог се изразяват на цялото творение. По този начин, семето на Христос е представено в човешката раса чрез брака (Битие 3:15; Йоан 7:42; Римляни 1:3; Галатяни 3:16-17; 2 Тимотей 2:8).
- 8.3.7. Ние разпространяваме възгледа на Павел за брака както е изложен в 1 Коринтяни 7:1в.
- 8.3.8. Бог е предвидил сексуалната интимност да се случва само между мъж и жена, които са женени един за друг, и е заповядал да няма въвличане в никаква интимна сексуална дейност извън брака между мъж и жена (1 Коринтяни 5). Всяка форма на сексуална неморалност, като прелюбодеяние, разврат, хомосексуализъм, лесбийство, бисексуалност, содомия, кръвосмешение, порнография, мастурбация и опита да се промени пола на човек, несъгласието с биологичния пол на човека, полиамория, мода, педофилия, и други подобни е в противоречие и против духа и същността на Свещените Писания и на създадения божествен ред (Битие 19:1-11; Левит 18:6-30; Римляни 1, 2:1-3; 1 Коринтяни 6:9-11; 1 Тимотей 1:8-10; Юда 7).

8.3.9. РАЗВОД И ПОВТОРЕН БРАК

- 8.3.9.1. Ние твърдим, че Бог мрази развода (Второзаконие 22:13-19, 29; Малахия 2:16). Трябва да се прави всякакъв опит да се избягва развода (1 Коринтяни 7:10-11).
- 8.3.9.2. Ние вярваме, че в случай на разбиване на брака, и съпруга и съпругата трябва да преследват помирение като основно действие с единствената цел възстановяването на брачния съюз.
- 8.3.9.3. Развода е легитимен единствено в случай на сексуална неморалност (Матей 19:9).
- 8.3.9.4. Разводът не трябва да се планира без необходимото обмисляне на последствията. Ние твърдим, че Бог прощава на покаялите се грешници, дори на тези, които са съгреши чрез разделяне на техните бракове.

- Въпреки това последствията произтичащи от развода трябва да се понесат от отговорните за това.
- 8.3.9.5. Ние твърдим, че местната църква има отговорността да дисциплинира онези, които нарушават библейските стандарти за брак, състрадателно да възстановява онези, които се покаят, и вярно да служи с Божиата благодат на онези, чийто живот е бил белязан от развод.
- 8.3.9.6. Случаите на насилие във всякаква форма пагубна за живота и благосъстоянието на един от съпрузите трябва да бъдат насочени към съответните институции за справяне със ситуацията.

9. ИКОНОМИКА НА ЦАРСТВОТО

- 9.1. Ние вярваме, че Писанията излагат финансовата икономика за всички, които са в Божието Царство. Чрез покорство на Божието Слово вярващият се наслаждава на божествен имунитет, снабдяване и преуспяване в дух, душа и тяло (Второзаконие 15:5-6, 8:18, 28:1-14; 3 Йоан 2).
- 9.2. Ние вярваме, че тъй като Бог е Създателя и Собственика на небесата и на земята, Той е абсолютния Източник на всички, които са поставили доверието си в Него (Битие 14:18-20; Псалм 24:1; Агей 2:8; Лука 16:1-13).
- 9.3. Ние вярваме, че на Църквата на Христос ѝ е поверена отговорността да управлява творението вместо Него. Зрелите Божии синове живеят в покорство на Неговата воля и са подчинени на мъдростта и съвета на Неговото Слово (Римляни 8:28-29; 2 Коринтяни 5:20; Евреи 1:1-3).
- 9.4. Ние вярваме, че Стария завет се изпълни в Христос и можем да извличаме принципи от него за ефективен живот в Новия завет (Матей 5:17; Римляни 15:4; 1 Коринтяни 10:6, 11; 2 Тимотей 3:16-17; Евреи 7:4-10).
- 9.4.1. До канона на Новия завет, ранната църква живееше чрез официалните Писания състоящи се от тридесет и деветте книги на Стария завет (Римляни 15:4; 2 Тимотей 3:16-17).
- 9.4.2. Вечните принципи свързани с даването предшестваха Закона (Битие 4:4; 14:20). Обаче, Закона дава рамката, учейки Божиите синове как да структурират живота си в Новия завет. По този начин Господ подрежда стъпките на праведния (Псалм 37:23).
- 9.4.3. Старозаветен принцип може да бъде използван, за да се установи Новозаветна практика (Матей 23:23; 1 Коринтяни 9:8-14).
- 9.4.4. Това са вечни принципи и не са просто предмети на Закона на Мойсей, или на церемониалните закони за поклонението в храма както е изложено в Стария завет (Битие 14; Изход 23:19; Левит 27:30; Числа 18:12-13; Второзаконие 14:22-23, 28, 18:4; 2 Летописи 31:5-6; Матей 23:23; Лука 11:42; 2 Коринтяни 9:6-7).
- 9.5. Ние вярваме, че икономиката на Божието царство включва практикуването на първите плодове, десетъците и даренията (Второзаконие 26:1-19; 2 Летописи 31:3-6; Неемия 10:39, 12:44).

9.5.1. Десетъци

- а) Ние вярваме, че десет процента от целия получаван приход принадлежи на Господа и следователно трябва да бъде даван като десятък (Левит 27:30; Притчи 3:9-10).
- б) Ние вярваме, че главната цел на десятъка е за заплата/и на онези, които са призовани и които са се посветили да служат в Тялото на Христос (Числа 18:21; 2 Летописи 31:4-5,10; Неемия 13:10).
- в) Ние съветваме онези, които са натоварени с духовното и финансовото управление на събранията да се уверят, че служителите/старейте са добре обгрижени (2 Летописи 31:4-5; 1 Тимотей 5:17).

9.5.2. Първи плодове

- а) Ние вярваме, че първата част от целия годишен приход принадлежи на Господа (Битие 4:2-4; Изход 22:29-30, 23:19, 34:26; Числа 18:12-13; Притчи 3:9-10; Езекиил 44:30). Ние изчисляваме първата част като минимум едноседмичен приход в цикъл от 52 седмици.
- б) Ние вярваме, че принципа на принасянето на първия плод е насочен за главния старей на събранието, за личната му употреба и за разпределение по негова преценка за бедните и нуждаещите се (Левит 23:9-10; Числа 18:20-21, 31:41; Второзаконие 18:1-5, 8, 26:2-4; Неемия 10:35-39, 12:44; Езекиил 44:30; 1 Коринтяни 9:7-15).
- в) Ние съветваме онези, които са натоварени с духовното и финансовото управление на събранията да се уверят, че главният старей е получател на тези средства. Получаването на това дарение трябва да се извършва по законен и прозрачен начин (2 Коринтяни 8:20-21).
- г) Също така насърчаваме получателите на тези средства да ги приемат като святи приноси и по този начин да ги използват или да ги разпределят по един благочестив, изпълнен със страхопочитание и отговорен начин (1 Царе 2:29).

9.5.3. Дарения

- а) Ние вярваме, че има общи дарения, които се получават в съответствие със специфичните нужди на църквата. Например, те могат да бъдат за строителни проекти, за мисии, за бедните, за обществени и хуманитарни нужди, и т.н. Тези дарения трябва да бъдат разпределяни в съответствие с техните специфични цели (Изход 25:1-9, 35:1-22, 36:1-7; 1 Летописи 29:1-9; Деяния 11:27-30; 1 Коринтяни 16:1-2; 2 Коринтяни 8 и 9).
  - б) Писанията инструктират Църквата да развива структуриран и дисциплиниран начин на живот на безкористно даване (Деяния 20:35; 1 Коринтяни 16:1-2; 2 Коринтяни 8 и 9).
- 9.6. Даването изразява пълна зависимост от Татко Бог като Източника и Ресурса на всичко (Второзаконие 8:18).
- 9.7. В Новия завет даването е доброволно, тържествено и не е задължително или легалистично (2 Коринтяни 9:7).
- 9.8. Даването изразява зависимост от и почит към Бог (Второзаконие 8:18; Притчи 3:9-10).
- 9.9. Дисциплината на даване насажда културата на покорство на Словото (Второзаконие 15:5, 6, 28:1).
- 9.10. Дисциплината на даване освобождава вярващия от това да се привърже към материализма (Матей 6:24; 1 Тимотей 6:10-11).

- 9.11. Ние вярваме, че всички дарения (първите плодове, десетъците и даренията) са святи и трябва да бъдат управлявани по един прозрачен и отговорен начин, който е свободен от манипулация и алчност (2 Коринтяни 8:20-21). Освен това ние препоръчваме църквите да извършват най-щателни, точни и приемливи счетоводни процедури в управлението на прихода и разхода на църковните средства.

10. САТАНА И ДЕМОНОЛОГИЯТА

- 10.1. Ние вярваме, че сатана и неговите демони са създадени същества, и имат буквално съществуване (Лука 10:17-20; Йоан 8:42-44; 2 Коринтяни 2:11; Ефесяни 6:11,-2; 2 Петрово 2:4; Откровение 12:4).
- 10.2. Те са умишлена и свръхестествена проява на злото организирана срещу Бог и Неговите цели установени в и чрез Неговата църква за цялото творение (Матей 12:24-28; Лука 7:21; Деяния 19:12-19; 2 Коринтяни 4:4; Ефесяни 3:10, 6:12; 2 Солунци 2:9-10; Откровение 12:9-10).
- 10.2.1. Исус Христос, чрез Своята заслужаваща похвала смърт, възкресение и възнасяне порази сатана и демоните му. Чрез това действие, ние вярваме, че Исус освободи цялото човечество от силата на сатана, от греха и от смъртта (1 Коринтяни 15; Ефесяни 1, 2; Колосяни 2:10, 15; 1 Йоан 3:8; Откровение 12:11). Човек се радва на привилегията да бъде свободен от силите на сатана само когато приеме и последва Исус Христос като Господ и Спасител.
- 10.3. Ще има последно и окончателно унищожаване на злото при завършека на всичко (Матей 25:41; Откровение 20:10-15).
- 10.4. Духа и идването на антихрист, според 'действието на сатана', е тайната на беззаконието или неправдата (2 Солунци 2:7-9).

10.4.1. Духа на антихрист отрича:

- Исус Христос 'като дошъл в плът' (1 Йоан 4:3; 2 Йоан 1:7)
- Исус е Христос (1 Йоан 2:18-24)
- Бащата и Сина (1 Йоан 2:22-23).

- 10.4.2. Духа на антихрист се изявява индивидуално и корпоративно (2 Солунци 2:3-9).

11. ПОСЛЕДНИТЕ ВРЕМЕНА

- Началото на последните времена започна с идването на Святия Дух на деня на Петдесетница (Йоил 2:28; Деяния 2:17), което също така беляза и раждането на църквата на Исус Христос в сила (Евреи 1:1-2).

- Ние вярваме, че завършването на последните дни ще бъде белязано от следното¹⁵:

11.1 ОПАСИ ВРЕМЕНА

- 11.1.1. Опасните времена в Църквата и по света ще се умножат (2 Тимотей 3:1-5; 2 Петрово 3:3).

Човешката природа ще се характеризира от следното:

- Мразещи Бог; неправда; безбожие; нечестие; потискане на истината с неправда; безполезни мисли; глупави и помрачени сърца; обичащи себе си; обичащи парите; самохвалци; горди; хулители; непокорни на родителите; неблагодарни; несвяти; необичащи; непрощаващи; убийци; без самоконтрол; жестоки; неприятелни на доброто; злобни; предатели; упорити; надути; обичащи удоволствията вместо да обичат Бог; имащи форма на благочестие, но отричащи силата му; прелюбодейство; разврат; сексуална неморалност; хомосексуалисти; содомия; срамни страсти; зли желаниа; нечистота; цинизъм; принизени умове; зли помисли; похот; идолопоклонство; магьосничество; омраза; съревнование; завист; гневни изблици; егоистични амбиции; борба; разногласия; ереси; злоба; убийства; пьянство; гуляи; лъжи; гняв; ярост; кражби; богохулство; хулители; грабителство; мръсен език; извратено говорене; зло говорене; злословене; глупаво говорене; груби шеги; мърморене; оплакване; присмиване; горчивина; крещене; злоба; алчност, което е идолопоклонство; лицемерие; разрушители на завети; без семейна обич; неумолими; немилостиви; заядливи; злобни; и т.н. (Римляни 1:18-32; 1 Коринтяни 6:9-12, 10:8-10; Галатяни 5:19-21; Ефесяни 4:19, 25-32, 5:3-5; Колосяни 3:5-9; 1 Солунци 4:3-7; 2 Тимотей 3:2-5; 1 Петрово 2:1; 2 Петрово 3:3).

- 11.1.2. Катастрофални събития ще се случват в околната среда, в климата, в политиката, социологически и икономически (Данаил 12; Матей 24:7; Марк 13:8; Лука 21:11).

11.2. ПОЯВАТА НА ИСТИНСКА И ФАЛШИВА ЦЪРКВА

11.2.1. АПОСТОЛСКА ЦЪРКВА (ИСТИНСКА ЦЪРКВА)

- (i) Последните дни ще бъдат свидетели на появата на интензивен конфликт между Божиите синове и синовете на дявола, преди крайното им отделяне, както е описано в притчите за житото и плевелите, овцете и козите и нечестивите и мъдрите (Данаил 12:9-10; Матей 13:24-30, 36-43, 25:32-33).
- (ii) Народите на земята ще дойдат, за да бъдат научени на пътищата на Господа (Михей 4:1-3; Исаия 2:1-3). Всичко ще бъде възстановено под управлението на Бог. Царствата на този свят накрая ще се предадат на Божието Царство (Данаил 2:34-35; Откровение 11:15).

---

¹⁵ Въпреки че е имало случаи на тези неща в различни фази от последните дни, ние вярваме, че те ще достигнат кулминационна точка в края на последните дни.

- (iii) Към края на последните дни, на земята ще се появи една апостолска Църква с голяма власт и сила, напълно зряла, триумфираща, славна, чиста, без петно или бръчка (Ефесяни 5:27; 4:11-16; Откровение 14).
- (iv) С апостолска, ние имаме предвид истинска Църква изградена според замисъла както е изложено в Свещените Писания (вижте Точка 6 – ‘Църквата’).
- (v) Чрез тази Църква, Бог ще установи и ще завърши Своите цели на земята.
- (vi) Подобно на разцъфването на смокинята, ние вярваме, че разцъфването на тази апостолска Църква, Божият Израел, е смокинята, която посочва белезите за последното завръщане на Господа (Матей 24:32; Лука 21:29-31).
- (vii) Евангелието на Царството ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всичките народи (Матей 24:13, 14; Марк 13:10).

11.2.2. ОТСТЪПИЛА ЦЪРКВА (ФАЛШИВА ЦЪРКВА)

- (i) Белезите на последните дни включват появата на една отстъпила църква, появяването на сина на погибелта, беззаконието и голямото отстъпление (2 Тимотей 3:1в). Извращения ще се размножават в тази отстъпила църква (Римляни 1:18-32).
- (ii) Ще има нарастване на демонична активност на земята и в отстъпилата църква, която ще стане обиталище на демони (Откровение 18:2-3).
- (iii) Последните дни ще бъдат подобни на дните на Ной и на тези на Лот (Лука 17:26-30; 2 Петрово 2:4-22).
- (iv) Всички тези белези ще предшестват и ще бъдат знак за второто идване на Исус Христос на земята (Матей 24:3в; 2 Солунци 2:1-3).

11.3. ВТОРОТО ИДВАНЕ И ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

- 11.3.1. Връщането на Господа (второто идване) в и с облаците, включващо онези светии, които са с Него в небето, е видимо, физическо, буквално и публично второ идване в завършването на века (Деяния 1:11).
- 11.3.2. Писанията учат, че има две отделни физически и буквални идвания на Господа¹⁶:
  - (i) Първото идване като човека Исус Христос беше във въплъщението (Исая 9:6; Матей 1:16, 21, 27:17; Лука 1:35, 2:11, 25-26)
  - (ii) Второто идване ще бъде в и с облака от свидетели в Неговата слава (Деяния 1:11; 1 Солунци 4:13-18).
- 11.3.3. Ние вярваме в първоначалното учение за ‘Възкресението на мъртвите’ (1 Коринтяни 15:12-21, 42; 2 Тимотей 2:18; Евреи 6:1-3).
- 11.3.4. Ние вярваме, че има две събития на възкресение:
  - (i) Първият плод на възкресението се случи на третия ден след Неговото разпъване, когато Духът Му беше примирен с физическото Му тяло, което беше прославлено и това Негово възкресение беше съпроводено от

---

¹⁶ Неговото физическо буквално връщане на земята ще бъде предшествано от идването Му да бъде прославен в Неговите светии, Неговите осветени. Той ще се яви в светиите, преди да им се яви (2 Солунци 1:10).

- възкресението на много праведни светии (Матей 27:52; Ефесяни 4:8; 1 Петрово 3:18-20).
- В първото възкресение и възнасяне, Той направи открит спектакъл от дявола и неговото царство; Той отне властта и жилото на смъртта и гроба, ключовете на Шеол; и Той плени плен (Деяния 2:31; Римляни 6:5; 1 Коринтяни 15:20-23; Ефесяни 4:8-10; Колосяни 2:15; Откровение 1:18).
  - (ii) Ние с нетърпение очакваме последното възкресение заедно с второто идване на нашия Господ Исус Христос, което означава триумфалната победа над последния враг, наречен смърт (1 Коринтяни 15:26).
- 11.3.5. Второто пришествие и последното възкресение могат да бъдат разделени на две категории:
- (i) Възкресение на праведните, които са физически мъртви (Данаил 12:2; Йоан 5:28-29; Деяния 24:15). Праведните ще бъдат винаги с Господа, никога няма да бъдат отделени от Него (1 Солунци 4:17).
  - (ii) Възкресение на неправедните, които ще бъдат завинаги отделени от Господа (Данаил 12:2; Йоан 5:28-29; Откровение 20:13-14).
- 11.3.6. При второто идване на Господа, онези, които са починали в Христос първо ще бъдат възкресени, а онези, които са останали и са живи ще бъдат взети заедно с тях в облаците, за да посрещнем Господа във въздуха (1 Солунци 4:16-17). При идването на Господа, онези, които са живи ще преживеят промяната на своите тела от смъртност в безсмъртие, от тление в нетление (1 Коринтяни 15:54). Заедно ние ще управляваме с Христос над всичко на небето и на земята (Ефесяни 1:9-11; Евреи 2:7-8).

11.4. АНТИХРИСТ

Обърнете се към секция 10 - 'Сатана и демонологията'¹⁷.

11.5. ФАЛШИВ ХРИСТОС

- 11.5.1. Появяването на фалшиви Помазаници ще бъде един от белезите на последните времена (Матей 24:24; Марк 13:22).
- 11.5.2. Фалшивия Христос е фалшификат, който се маскира като истинския Христос.
- 11.5.3. Силна заблуда ще бъде характерна черта на фалшивия Христос, включително големи, но лъжливи чудеса и знамения, възнамеряващи да заблудят дори избраните (Матей 24:24; Марк 13:22).

12. СМЪРТ

12.1. СМЪРТТА И РАЯ

---

¹⁷ Обърнете се към точка (10.4)

- 12.1.1. Духовната смърт е отделянето на духа на човека от Божия Дух. Физическата смърт е временно отделяне на духа на човек от тялото му. Физическото възкресение на тялото ще се случи при второто идване на Господ Исус Христос (1 Солунци 4:16-17).
- 12.1.2. При физическата смърт, тялото се връща в пръстта, но духът и душата на вярващия отиват да бъдат с Господа в рая (Лука 23:43).
- 12.1.2.1. Рая е описан като третото небе, Небесното Царство, лоното на Татко, Авраамовото лоно или облака от свидетели (Лука 16:22-23; Йоан 1:18; 2 Коринтяни 12:2-4).
- 12.1.2.2. Рая е жилището на душите и духовете на изкупените в междинното състояние между смъртта и последното възкресение
- 12.1.2.3. Вярващият няма страх от смъртта, тъй като да не е в човешкото тяло означава да бъде с Господа (1 Коринтяни 15:55-57; 2 Коринтяни 5:6-8; Филипяни 1:22-25; Евреи 2:14-15).

12.2. СМЪРТТА И АДА

- 12.2.1. Нечестивите, които умират ще отидат в междинното място наречено Хадес или Шеол, за да чакат последния съд (Лука 16:23).
- 12.2.2. Последния съд е когато смъртта и ада ще бъдат хвърлени в огненото езеро (Геена) (Откровение 20:13-14). Това е втората смърт. Огненото езеро е също така и последното местопребивание на сатана и на всички, които са се подчинили на неговото лидерство (Откровение 20:10).

13. СЕМЕЙСТВОТО

- 13.1. Семейството е Божий замисъл и средство, чрез което Неговия образ и подобие да бъдат увековечени на земята (Битие 1:28; Псалм 68:6; Деяния 17:26).
- 13.2. Семейството трябва да извлича своята природа и модел за живеене от небесния Баща (Ефесяни 3:14-15).
- 13.3. В Христос, Потомъка на Авраам, всички семейства на земята са благословени. Семейството е средството за предаване на Божиите цели през поколенията (Битие 12:3, 18:18; Деяния 3:25; Галатяни 3:8).
- 13.4. Една нация е подредена и благословена около основните избиратели от семействата (Битие 22:18, 26:4, 28:14; Числа 1 и 2; Псалм 22:27).
- 13.5. Библейски, зародиша на семейството, моделирано според Адам и Ева и техните деца, се състои от баща (мъж по пол и сексуалност), майка (жена по пол и сексуалност), и дете или деца (Битие 4-5:1в; Числа 26).
- 13.6. Любящото отглеждане и дисциплиниране на децата е отредена от Бог отговорност на родителите. Освен това, покорството на родителите се изисква от децата (Притчи 22:6; Ефесяни 6:1-4).
- 13.7. Главната отговорност за семейството лежи върху родителите. В извънредни случаи на злоупотреба и безотговорност от страна на родителите, съответните власти трябва да предприемат съответни действия, за да защитят уязвимите.¹⁸

¹⁸ Взето и преработено от Чикагското изявление за библейско приложение, съставено от водещи евангелски учени.

14. ПОЛ И СЕКСУАЛНОСТ

- 14.1. Писанията ясно определят и правят разлика между половете (и сексуалността) наречени мъж и жена. Следователно образа и подобие на Бог се предава на човечеството и напълно се изразява колективно и индивидуално в мъжкия и в женския пол (Битие 1:26-27, 5:1-2).
- 14.2. Ние твърдим, че и мъжа и жената са създадени от Бог и следователно се наслаждават на равенство в пол, достойнство, ценност, въпреки че функциите им се различават ясно както е определено от Създателя.
- 14.3. Физическите състояния, в които се раждат личностите, включително полът им, са определени от Бог (Изход 4:11; Йоан 9:3). Вроденото сексуално объркване, травестизма и свързаните с него изразявания, включително операции за смяна на пола са отклонявания от първоначалния Божий замисъл (Второзаконие 22:5; Римляни 1:24-32; 1 Коринтяни 6:13)¹⁹.
- 14.4. В изключителни, извънредни случаи свързани с нарушение на сексуалното развитие, ние съветваме старейците да проявят мъдрост при разглеждането на такива случаи (Вижте Приложение 2).
- 14.5. Ние вярваме, че декларирането на Божието Слово и предупреждаването на хората за временните и вечните последствия от техните грехове, включително сексуални изкривявания, е действие на любяща загриженост. Божието Слово остава вярно и никоя човешка власт не трябва да поправя Неговите забрани, включително тези за сексуални изкривявания и неморалности²⁰.
- 14.6. Сексуално изкривяване
- 14.6.1. Ние вярваме, че Божията благодат в Христос може да освободи мъжете и жените от тяхното робство на ненормална сексуална практика; било то хетеросексуална или хомосексуална. Църквата трябва да поеме отговорност за възстановяване на такива членове към един живот, който почита Бог.²¹
- 14.6.2. Ние вярваме, че Бог обича всички хора, които са в робство на сексуален и друг грях. На всички такива изкушения за грях може да им се окаже съпротива в силата на Христос за славата на Неговата благодат.²²
- 14.6.3. Божиите синове трябва да упражняват състрадание, доброта и прощение в служението на Божията благодат към онези, чийто живот е белязан от сексуални изкривявания.²³

¹⁹ Взето и преработено от Чикагското изявление за библейско приложение, съставено от водещи евангелски учени.

²⁰ Вижте www.sharperiron.org

²¹ Взето и преработено от Чикагското изявление за библейско приложение, съставено от водещи евангелски учени.

²² Пак там.

²³ Пак там.

15. ХУМАНИТАРНИ ВЪПРОСИ

15.1. ГРИЖА ЗА ТВОРЕНИЕТО

- 15.1.1. Бог е Твореца на нашата земя и Той обича творението Си (Битие 1:1; Псалм 24:1).
- 15.1.2. Творението видимо разкрива божествените качества на невидимия Бог. Дори и да е така, на нас ни е заповядано да се покланяме на Бог, а не на творението Му (Римляни 1:20-25).
- 15.1.3. Пред прага на творението човека като Божия син, направен в Неговия образ и подобие, е точното представяне на своя Баща и възплъщението на цялото творение (Битие 1:26).
- 15.1.4. Следователно човека, като беше откъснат от Баща си при падението, потоци творението в робството на покварата (Римляни 8:19-23).
- 15.1.5. Изкуплението на творението зависи от узряването на Божиите синове, за което цялото творение стана в нетърпеливо очакване (Римляни 8:19-23).
- 15.1.6. Като синове на нашия Татко Бог, ние имаме делегирана отговорност да управляваме цялото творение. Този мандат включва всички неща осигуряващи благосъстоянието и устойчивостта на творението (Битие 1:1; Псалм 24:1; Римляни 8:19-22; 1 Коринтяни 10:26; 1 Тимотей 4:4).
- 15.1.7. В Божия план за спасение, Той ще изкупи и ще донесе пълно възстановяване на творението (Откровение 21:1, 5).

15.2. СОЦИАЛНА ОТГОВОРНОСТ

- 15.2.1. Ние вярваме в социалната, икономическата и политическата справедливост за всички
- 15.2.2. Ние вярваме, че Църквата е пророческият глас на Бог в света.
- 15.2.3. Ние осъзнаваме нашата отговорност за социалното благосъстояние на хората. Това може да включва, наред с другите неща следното: насърчаване на хармоничните взаимоотношения между отделни личности, групи от хора и нации; облекчаването и намаляването на бедността; облекчение и грижа за възрастните хора, вдовиците и сираците; рехабилитация на онези, които са в различни зависимости (Второзаконие 15:7-11; Псалм 69:3, 146:7-9; Исаия 1:17; Еремия 22:3; Захария 7:9-10; Матей 7:12, 25:31-46; Лука 10:30-37, 11:39-42; Римляни 12:15-18).

15.3. ПРАВИТЕЛСТВО

- 15.3.1. Правителството е божествено наредено от Бог и е под Неговия контрол (Римляни 13:1-7).
- 15.3.2. Принципа и практикуването на управление се основават на абсолютните библейски ценности и морали вкоренени в Божия характер (Екlesiаст 12:13).
- 15.3.3. Институцията на правителството е задължена да осигурява благосъстоянието и сигурността на своите граждани, като по този начин ги пази от заплахи отвън и отвътре, които се стремят да

- разрушат библейските принципи на свобода, справедливост и мир (1 Петрово 2:13-17).
- 15.3.4. Ние твърдим, че всеки човек е свободен морален представител и че и човешката отговорност и човешката отчетност са основни за съжителството на хората (Римляни 14:12; 1 Коринтяни 6:1-20; Галатяни 6:1-5).

15.4. ПОЛИТИЧЕСКО И МОРАЛНО ПРЕСЛЕДВАНЕ

- 15.4.1. Преследването, дискриминацията и хвърлянето в затвора на човек или група въз основа на националност, раса, религия, език, каста, пол или убеждение е неприемливо и е нарушение на библейските стандарти (Изход 20:13; Притчи 6:16-17; Матей 5:21; Римляни 13:8-10).
- 15.4.2. В светлината на нарастващите глобални политически и религиозни преследвания и кризи задължението и приоритета на Църквата е да се покорява на Бог и на Неговото Слово повече отколкото на земните правителства и институции. Когато и където социалнополитически постановления, закони, философии и идеологии нарушават или са в противоречие с Бог и с НЕГОВОТО слово, тогава Бог и НЕГОВОТО слово трябва да вземат преднина (Деяния 4:19, 5:29).
- 15.4.3. Онези, които са потискани и преследвани заради правдата трябва да се радват за това, че участват в страданията на Христос и да бъдат подкрепяни в молитва и чрез други практични средства (Матей 5:10-12; Йоан 15:18-21; Евреи 13:1-3).

16. МОРАЛ И ЕТИКА

Сред многото морални и етнически неща, църквата е призована да се изправи срещу хазарта, злоупотребата с наркотични вещества и порнографията, заедно с многото други пороци. Тези неща са показателни за падналата човешка природа и за неговия упадък в грях. Обществото е загубило своята морална природа и се отдава на позволение на всичко, като по този начин се приспособява към много социални болести. Да се отмахват тези неща като човешко състояние е неадекватен отговор и показва безразличие към проблемите в световен мащаб, които водят хората до извратен начин на живот. Всяка форма на пристрастяване може да бъде победена чрез Божието Слово и чрез силата на Неговия Дух.

16.1. ХАЗАРТ

- 16.1.1. Ние вярваме, че всяка форма на хазарт или хазарти игри вместо икономическа печалба е плътска изява на бързи и лесни опити за забогатяване, като се изключва зависимостта от Бог като Снабдител (Притчи 13:11, 23:5; Еклесиаст 5:10).
- 16.1.2. Библията не осъжда конкретно хазарта. Библията ни предупреждава, обаче, да бягаме от любовта към парите (1 Тимотей 6:10; Евреи 13:5).

16.2. ЗЛОУПОТРЕБА С НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА

- 16.2.1. Злоупотребата с наркотични вещества е прекалената употреба и зависимост от алкохол, наркотици и други вещества, които водят до опиянение. Следва липса на трезвеност и самоконтрол (Притчи 20:1; Исая 5:11; 1 Коринтяни 5:11; Галатяни 5:21; Ефесяни 5:18).
- 16.2.2. Опиянението води до променени състояния на ума и на поведението, което поврежда отсъждането морално и по друг начин (Битие 9:21, 19:32-33; Притчи 31:4-5). Продължителната злоупотреба с наркотични вещества за период от време води до пристрастяване отвъд човешкото въздържане
- 16.2.3. Злоупотребата с наркотични вещества осквернява тялото, което е храма на Святия Дух (1 Коринтяни 6:19-20). Това също така въздейства негативно на здравето на тялото.

16.3. ПОРНОГРАФИЯ

- 16.3.1. Порнографията е изобразяването на определено еротично поведение или голота и литературна медийна форма възнамерявана да причини сексуална възбуда и да примами човек в похот (Псалм 101:3; Римляни 13:13-14; 2 Петрово 2:7-8; 1 Йоан 2:16).
- 16.3.2. Възнамерявания духовен ефект на порнографията е да безпокои и да мъчи душата на човека (2 Петрово 2:7-8).
- 16.3.3. Порнографията осквернява святостта и чистотата на сексуалната интимност замислена от Бог да бъде наслада в брачния завет. Ние вярваме, че това е директен опит да се разрушат и да се подкопаят моралните устои свързани със сексуалността.
- 16.3.4. Порнографията отваря вратата давайки легални основания за демонично потискане и/или завладяване, което често се извява в сексуална безразборност и сексуални престъпления (Йов 31:1; Еклесиаст 10:8; Римляни 13:13-14; Ефесяни 4:27; Яков 1:14-15; 1 Йоан 5:18).
- 16.3.5. Заповядано ни е от Бог да се въздържаме от всякакви форми на зло и да бягаме от всякакви форми на похот и сексуална фантазия (Матей 5:28; 1 Коринтяни 10:5-11; 1 Солунци 5:22; 2 Тимотей 2:22; 1 Йоан 2:16)

16.4. ЕВТАНАЗИЯ

- 16.4.1. Евтаназията е прекратяването на човешки живот като дело на милост с намерението да се сложи край на болката и страданието.
- 16.4.2. Има активна и пасивна евтаназия. Докато не сме съгласни с активната евтаназия, пасивната евтаназия (например, изключването на животоподдържащи системи) се взема под внимание след съветване на стареите – всеки случай трябва да се разглежда самостоятелно.
- 16.4.3. Активната евтаназия осквернява святостта на живота и подкопава Божия суверенитет и Неговата сила да изцелява (Второзаконие 30:20; Йов 33:4).
- 16.4.4. Бог е Създателя и дарителя на живота, и като Негови синове ние имаме отговорността да пазим живота (Битие 1:26-27; Йов 1:21, 10:8-13; Псалм 139:16; Еремия1:4-5; Ефесяни 1:4).

16.5. ТРАФИК НА ХОРА

- 16.5.1. Трафика на хора е набирането, пренасянето и получаването на уязвими хора чрез заплаха, насилие, отвличане, манипулиране или измама с намерението да се използва за икономическа печалба.
- 16.5.2. Трафика на хора подкопава истинската стойност на човешкия живот в Божия образ, като го понижава до една стока за търговия.
- 16.5.3. Трафика на хора нарушава Божието Слово и човешкото достойнство и извършителите и съдействащите за това ще бъдат съдени (Изход 21:16; Второзаконие 21:14, 24:7; Йов 29:12).
- 16.5.4. Задължение на Църквата е да осъжда и да изобличава това зло на трафик на хора (Притчи 31:8).

16.6. АБОРТ

- 16.6.1. Аборта е прекратяването на живота на неродено дете.
- 16.6.2. Ние вярваме, че физическия живот започва при зачеването, и по този начин всеки опит за аборт е оскърбление на Божията суверенна власт като Творец и нарушава святостта на човешкия живот. (Йов 33:4; Йоан 9:1-3).

16.7. КЛОНИРАНЕ НА ХОРА

- 16.7.1. Клонирането на хора е създаването на генетически идентично копие на човек.
- 16.7.2. Ние вярваме, че клонирането на хора е в противоречие на размножителната привилегия и процес даден от Бог (Йов 10:8-13; Псалм 100:3, 104:24, 139:13-16)
- 16.7.3. Клонирането се намесва в наследствените черти и прави компромис с естествения процес на бащинство, като по този начин нарушава познатия ред.

16.8. КСЕНОФОБИЯ

- 16.8.1. Ксенофобията е нехаресването или предразсъдъка срещу хора от друга страна, мотивирано от страх и несигурност.
- 16.8.2. Ние вярваме, че всички хора са направени по образа и подобие на Бог и че всяка физическа атака върху друго човешко същество независимо от коя нация е, раса, култура, вяра или цвят е неприемлива (Битие 1:26; Деяния 10:28).
- 16.8.3. Църквата трябва да бъде гостоприемна, да съществува съвместно, и да споделя Евангелието с чужденци живеещи в нейната местност. Църквата трябва да преследва справедливост за каузата на жертвите на ксенофобията (Второзаконие 10:17-20; Езекиил 22:29-31; Еремия 7:5-7; Матей 25:35; Лука 10:25-37; Деяния 10:34; Евреи 13:2; 1 Петрово 4:9-11).

ПРИЛОЖЕНИЕ 1: НИКЕЙСКИЯ И АПОСТОЛСКИЯ СИМВОЛ НА ВЯРАТА

Символи на вярата и изповеди: Като Църква, ние се подписваме под историческите символи на вярата и изповедите, които се съдържат в седемте

исторически общоцърковни съвета, специално **Никеийския символ на вярата** и **Апостолския символ на вярата**, както и **‘Реформаторската Сола’**.

Никеийския символ на вярата

- Вярвам в един Бог, Всемогъщият Баща, Създател на небето и земята, и всичко видимо и невидимо.
- И в един Господ Исус Христос, единородният Божий Син, роден от Татко преди началото на световите; Бог от Бог, Светлина от Светлина, самият Бог от самият Бог; роден, несътворен, със същата субстанцията като Татко, чрез когото е направено всичко.
- Който, заради спасението на нас хората, слезе от небето, и беше въплътен чрез Святия Дух в девицата Мария, и беше направен човек; и също така беше разпънат за нас под управлението на Пилат Понтийски; Той пострада и беше погребан; и на третия ден възкръсна отново, според Писанията; и се възнесе на небето, и седи отдясно на Татко; ще се върне отново, със слава, за да съди живите и мъртвите; чието царство няма да има край.
- Вярвам в Святия Дух, Господа и Дарителя на Живота; който произлиза от Татко [и Сина]; който заедно с Татко и със Сина заслужава поклонение и прослава; който е говорил чрез пророците.
- И вярвам в една свята католическа и апостолска Църква. Признавам едно кръщение за прощаване на греховете; и очаквам възкресението на мъртвите, и живота на света да дойде. Амин.

Апостолския символ на вярата

- Вярвам в Татко Бог , Всемогъщият, Създател на небето и земята:
- И в Исус Христос, неговия единороден Син, нашия Господ:
- Който беше заченат чрез Святия Дух, роден от девицата Мария:
- Пострадал под управлението на Пилат Понтийски; беше разпънат, умря и беше погребан: Той слезе в ада:
- На третия ден възкръсна отново от мъртвите:
- Възнесе се на небето, и седи от дясно на Бог Всемогъщия Баща:
- От там той ще дойде да съди живите и мъртвите:
- Вярвам в Святия Дух:
- Вярвам в святата католическа Църква: общението на светиите:
- В прощаването на греховете:
- Във възкресението на тялото:
- И във вечния живот. Амин.

Реформаторската сола

- Сола Фиде – Само чрез вяра.
- Сола Скриптура – Само чрез Писанието.
- Сола Крестос – Само чрез Христос.
- Сола Гратия – Само чрез благодат.
- Соли Део Глория – Слава само на Бог.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 2: ПОДКРЕПЯЩИ БЕЛЕЖКИ ЗА ПРЕДИСЛОВИЕ НА ПЕТКРАТНОТО СЛУЖЕНИЕ²⁴

Нашите възгледи изразени в ‘предисловието’ на Петкратното служение²⁵ са подкрепени от следното:

- Ние вярваме, че тези дарове на Христос са символично постановени в нощта, когато Христос беше предаден, когато Той взе хляба и го разчупи и каза: „Това е Моето тяло, което беше разчупено за вас“ (Йоан 6; 1 Коринтяни 10:16-17, 11:23в).
- Освен това, символични постановявания за разпределението на Тялото на Христос се намират в действителното нахранване на петте хиляди. Христос, Хляба от небето, който не можеше да бъде напълно изяден от петте хиляди (съществуващото поколение), беше поставен в дванадесет кошници. В това описание Христос изрично заявява, че Той е Хляба от небето. Той също заяви, че няма да загуби нищо от това, което Неговия Баща Му е дал и че в последния ден тези ще бъдат възкресени (Йоан 6:35-58). В Деяния 1^{ва} глава, това изявление ‘нищо няма да бъде загубено’ беше изпълнено, когато оваконтената позиция на Юда беше запълнена от назначаването на Матия за апостолство. Едва тогава обещанието за Светия Дух беше дадено на деня на Петдесетница за раждането на Новозаветната Църква.
- Навсякъде, където членовете на църквата се събират, те са инструктирани да ‘си спомнят’ Господа като участват в Тялото на Христос. Ние се отнасяме към това като общението на Тялото. Затова твърдим, че чрез участие в Тялото (и Кръвта), ние участваме в Христос, дарът на благодат (и на Неговия живот). По този начин ние сме участници в божествената природа на Христос (2 Петрово 1:4).
- Ние сме инструктирани да достъпваме към Божията благодат като искаме Хляб (манна) от небето ежедневно (Изход 16; Матей 6:9; Йоан 6). В изкушението на Исус ние сме информирани, че Божието Слово е храната от небето (Матей 4:4; Евреи 13:9-10), донесена до нас от онези, които са божествено призовани, назначени и изпратени да проповядват Евангелието. (Римляни 10:8-15; Ефесяни 4:11). Тези личности са споменати като петкратните служители.
- Благодатта се предава главно чрез проповядване (Псалм 45:2; Притчи 1:8-9; Йоан 1:1,14-17; Лука 4:17-22; Деяния 4:13, 20:32; Римляни 10).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 3: ХЕРМАФРОДИЗЪМ²⁶

Хората с вродено несъответствие между външните полови органи и половите жлези и сексуалните хормони са класифицирани като имащи нарушения на сексуалното развитие. Терминологията на хермафродизма е пейоративен.

Някои нарушения на сексуалното развитие са представени с генитална външност, която не позволява полова декларация при раждането и техният физически изглед се нарича неясни гениталии.

²⁴ Обърнете се към точка (6.6.1.).

²⁵ Обърнете се към точка (6.6.1.).

²⁶ Източник: www.uptodate.com.

Това обикновено се забелязва от ранно детство и се предприемат изследвания, за да се установи случаят, който в някои случаи може да се дължи на генетични аномалии, както и на други причини.

След това тези деца трябва да бъдат оценени от генетик, педиатър ендокриноолог, психолози и невролози, както и хирурзи.

Основният въпрос, който възниква е в какъв пол трябва да се отглежда детето, и след това се решава какъв пол трябва да се даде на детето с полова операция, което идва след много психо-социологично консултиране.

Обикновено след проучване може да се открие, че детето има пълна андрогенна нечувствителност и няма да има недвусмислени гениталии и трябва да се отглежда като момиче. Също така може да се открие след хромозомни изследвания, че детето има генотип 46XX и има състояние, наречено вродена надбъбречна хиперплазия. Тези деца трябва да бъдат отглеждани като момичета.

Децата 46XX с външни мъжки гениталии представляват проблем, тъй като крайната идентификация на пола варира. Семействата трябва да бъдат насърчавани да ги отглеждат като момчета.

(NB 46XX е женски генотип. 46XY е мъжки генотип)

Половата операция за смяна на пола е следващата стъпка и трябва да се отложи до възрастта, в която индивидът може да участва при вземането на решение с консултиране, кой пол е приложим. Това зависи от индивидуалните особености на детето, как е отглеждано детето и половите предпочитания на детето.

След това трябва да бъде дадено хормонно заместване за цял живот, ако е необходимо да се поддържа този пол; това ще повлияе на сексуалните предпочитания.

Тези хора могат да имат половите жлези, които могат да бъдат разположени абдоминално, което е необичайно. Това може да се наложи да бъде отстранено поради потенциален риск от злокачествени заболявания в по-късна възраст.

Тези хора са безплодни. Те също така ще се нуждаят от текущо психо-сексуално консултиране след операцията и с приближаването на зрелостта, за да се помогне в подходящо приспособяване.

КРАТЪК РЕЧНИК НА ТЕРМИНИТЕ

Апостолски

Въз основа на дефиницията на апостол, глагола, на който означава да бъде изпратен, упълномощен и разпореден от Бог, това, което е апостолско се отнася до първоначалния замисъл, модел и ред заключен в Бог. В допълнение към това е фактът, че благодатта на Христос наречен апостол, е основополагаща и управленческа. Следователно, това, което е апостолско е автентичния управленчески ред на Бог за творението намиращ се в Свещените Писания.

Католически

Думата „католически“ е извлечена от една гръцка дума, католикос, означаваща вселенски. В ранните дни на Църквата, много римски граждани се отнасяли към тази новозапочната религия, която следвала „Пътищата“ на Исус Христос като католическа – тя била всеобща из цялата империя, което означавало, че членовете на тази нова религия можели да се намерят почти навсякъде из империята. С течение на времето, тази специфична дума започнала да се приема и да се използва за описание на тази нова религия. Това било разбираемо за описването на самата природа на Църквата, в това, че първо тя била всеобща за всички. Нямащо изключение по отношение на

националност, раса, икономическо или социално положение. Тя е за всички Божии хора. Второ, църквата е вездесъща, в това, че присъства навсякъде.

С употребата на термина католически, ние не говорим за религиозните организации познати като римокатолическа църква или вселенска църква.

Син

Термина 'Син' както е използван в Писанието се отнася за онези, които чрез вяра в Христос идват в заветно взаимоотношение с Бог като Баща. В Адам ние сме духовни сираци чрез отделяне от нашия небесен Баща, Който ни е създал по Своя образ и подобие. В Христос, обаче, ние сме примирени или осиновени в Божието семейство. Синът не се отнася за определен пол, тъй като в Христос, няма нито мъж нито жена.

Първороден Син

Естествено, това се отнася за сина, който е роден първи или този, който отваря утробата. Присъщи са правата и привилегиите, които понякога се споменават като правото на първородния. Например, Исав беше роден пръв, но размени първородството си с Яков, по-малкия брат за една паница супа. Затова, всички права и отговорности на първородния бяха отстъпени на Яков.

Правото на първородния е включвало следното:

- Бащинско или патриархално благословение предавано чрез словесно изказване;
- Двойна мярка от имота на бащата, което ще рече, че е получавал двойно повече от всички други синове; и
- Водачество над семейството в това, че е наследявал съдебната власт на своя баща; и също е трябвало да осигури благополучието на другите братя и сестри.

Като най-точното представяне на Татко, първородният заема място на почит от дясната страна.

Духовно, това е чрез божествено избиране. Бог избира независимо от биологичния ред. Например, Авел вместо Каин, Исаак вместо Исмаил, Яков вместо Исав и Ефрем вместо Манасия. Следователно, Бог избра последния Адам, Христос вместо първия Адам. Христос бивайки точното представяне и сиянието на славата на Татко е Божият първороден. Следователно, беше Му дадено Име над всички други имена и седи отдясно на Татко.

Следователно, бивайки в Христос, Божиите синове са избрани до положението на първороден.

Човек

Термина 'Човек', както е използван и приложен библейски е корпоративен термин включен и в двата пола, т.е., мъжки и женски. Обикновено, това се отнася за човешката раса и не се отнася за някой пол. Между другото, името 'Адам' дадено на първото човешко същество създадено от Бог означава 'Човек', от когото се появява цялата човешка раса.

Тайнства

Това са ритуали установени от Исус за Църквата, чрез които се предава благодат. Тези ритуали се извършват в естественото чрез символи или знаци и сочат към по-голяма духовна реалност или тайна. Например, употребата на хляб и вино, за

НИЕ ВЯРВАМЕ

да се представи духовното тяло и кръвта на Исус Христос, чрез която е установен завет между Църквата и Бог. Други тайнства включват водното кръщение и брака.